శ్రీ వివేకానందస్వామి శతతమ జయంతి ప్రచురణములు

ఆంధ్ర పాఠకులకు అమూల్య తరుణము

శ్రీ వివేకానంద సంపూర్ణ గ్రంథావళి

ప్రతిభోజ్జ్వలులైన ఆంధ్రపండితులచే ఆంధ్రీకరింపబడి 10 సంపుటాలుగా ప్రకటింపబడి ఉన్నాయి. ప్రతి సంపుటంలోను దాదాపు 500 పుటలు.

* అయిదవ సంపుటము క్యాలికోగాని అట్టబైండుగాని లేదు.

స్వామిజిసందేశం మాతృదేశభక్తిభరితం, ప్రాణప్రదం, ఆత్మోత్తేజకరం, విశ్వజనీనం. అది సమగ్రంగా ఆంధ్రమహాజనులకు అందడం ఇదే మొదటిసారి. స్వామిజీది దివ్యదృష్టి. ఆయన అమోఘ పరిష్కారవిధానం సూచింపని ముఖ్యసమస్య అంటూ లేదు. ఆయన గ్రంథావళిని చదివినవారికి ఉత్సాహమును ఉదాత్తతయున్నూ కలుగక తప్పదు.

తొమ్మిది సంపుటాలు విక్రయానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఖరీదు : అట్టబైండు సెట్టు రు. 45.00 లు క్యాలికోబైండు సెట్టు రు. 58.50 లు.

ఒక్కొక్క సంపుటం :

అట్టబైండు రూ. 5-00 క్యాలికో రూ. 6-50

(పోస్టేజి ప్రత్యేకము)

ఇట్లు వ్రాయుడు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు -

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౦ ౧౯౭౩ - జూలై : ప్రమాదీచ - ఆషాఢము సంచిక ౧

విషయ సూచిక

శ్రీ రామకృష్ణ లీలామృతము

(శ్రీ రామకృష్ణ జీవిత చరిత్ర)

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి కృష్ణరావుపంతులుగారు; కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు.

ప్రశస్తమైన వస్తువు, అలంకారమైన జీవితము, లోకోత్తరమైన సందేశము, దేహమును పులకరింపజేయు ఆధ్యాత్మికానుభవములు...శైలి సరళము, మధురము, భావ నిరుపమము...సర్వవిధముల నమూల్యమైన గ్రంథరాజము. —శ్రీ పా. శే. రామస్వామిగారు, గౌ॥ ప్రధాన న్యాయమూర్తి, మద్రాసు.

* * * ఈ గ్రంథము విన్నయాడుకూడాపై సులభమైన శైలిలో రచింపబడినదనుటకు ఎట్టి సందియమును లేదు. * * * —శ్రీ పింగళి లక్ష్మీకాంతంగారు.

శ్రీ రామకృష్ణ పరమహంస జీవితము ఇందు సంపూర్ణముగ వివరింపబడియున్నది. శ్రీవారు కావించిన సాధనవిధానము, వారు లోకమునకు అనుగ్రహించిన సందేశము విపులముగ భక్తజనుల కందింపబడియున్నది.

528 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 6.00

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

ఫోను : 71231 పోస్టు శాఖ : 635

మా మాసపత్రికలు

వేదాంతకేసరి

తత్త్వశాస్త్ర - మత - సంస్కృతివిషయకంగా 1914-వ సంవత్సరంనుండి నడపబడుతుండే
ఆంగ్ల మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో 6 రూపాయలు; సింహళములో 8 రూపాయలు.
ఇతర విదేశాలలో 3 డాలర్లు, లేదా 14 షిల్లింగులు.

శ్రీ రామకృష్ణ విజయం

మత - సాంస్కృతికవిషయకంగా 1921-వ సంవత్సరమునుండి ప్రచురింపబడుతున్న తమిళ మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ|| 5 లు, సింహళములో రూ|| 7 లు.

శ్రీ రామకృష్ణ ప్రభ

1944-వ సంవత్సరంనుండి ప్రచురింపబడుతూ విశ్వోపజీవ్యమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానామృతమును పెదజల్లే
తెలుగు మాసపత్రిక

సాలు చందా : ఇండియాలో రూ|| 5 లు, సింహళములో రూ|| 7 లు.

1. చందాదారులు ఉత్తరప్రత్యుత్తరాలలో తమ 'చందాదారు సంఖ్య' నుదాహరిస్తూ విలాసాలను స్పష్టంగా వ్రాయాలి.
2. పత్రిక అందకపోతే మాసాంతానికి మాకు తెలపాలి.
3. చందాదారులకు మేము ప్రచురించిన గ్రంథాలను 6¼% తగ్గింపు ధరలకు అందజేస్తాం. వివరాలకు క్రింది విలాసానికి వ్రాయండి.
4. ప్రముఖ సంస్కృతి కేంద్రాలలో ప్రచారంలో ఉన్న యీ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞాన పత్రికలు అడ్వర్టైస్మెంట్లకు చక్కని ప్రాపకాలు. రేట్లకు వ్రాయండి.
5. సమీక్షకు గ్రంథాలు పంపేటప్పుడు రెండేసి ప్రతులు పంపవలసినదని గ్రంథకర్తలకు ప్రకాశకులకు మా ప్రార్థన.
6. ప్రజారంజకములైన మత - తత్త్వశాస్త్ర - సంస్కృతివిషయక స్వతంత్ర వ్యాసాలను రచయితలు అందజేస్తే సంపాదకులు కన్నుల కద్దుకొని ప్రచురిస్తారు.
7. పత్రిక స్పెసిమెన్కాపి కోరేవారు 75 పైసల పోస్టేజి పంపాలి.

ఇంకా వివరాలు కావలసినవారు :

మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణ మఠం, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

అనే విలాసానికి వ్రాయండి.

శ్రీ రామకృష్ణ సూక్తిసుధ

అనువాదకులు : ఆచార్య శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలముగారు

'సహజోద్గారమయిన వచనామృతము ఇట్టి గ్రంథరూపముదాల్చుట కిదే మొదలు' (ఆల్డసు హక్స్లి) అను పొగడ్తగన్న శ్రీమన్నిఖిలానందస్వాముల సంక్షిప్తాంగ్ల మూలమునకు ఇది తేటతెలుగున అనువాదము.

'గురుదేవుని స్వతస్సిద్ధజ్ఞానము, చిదానందోద్రేకప్రభవసహజసరళవాగ్ధాటి, శిశూచితామాయికత, అనిర్వచనీయప్రజ్ఞ, ఋజూపమానములు, సరసకథలు, గేయములు, పద్యములు చక్కగా అనూదితములు. (హిందు : తేది 27-7-'58)

'అద్వైతనగద్యరచయితలెల్ల మేలుబంతిగా అనుసరింపదగిన గ్రంథరాజము.'
(సన్డే స్టాన్డర్డు : తేది 16-2-'58)

'అనువాదమైనా స్వతంత్రగ్రంథం అనిపించు ధాటి గలది.' (భారతి : 7-6-'61)

'చవులూరించు చక్కని రచన.' 14-2-'58 (డాక్టరు సర్ ఎస్. రాధాకృష్ణగారు)

590+158 పుటలు వెల : రూ. 7-50

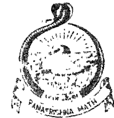
ప్రబోధరత్నాకరము

అనువాదకులు : శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు అమెరికాయందలి సహస్రద్వీపవనమున శిష్యులకు బోధించిన తత్త్వసారము సమస్తము ఇందు నిక్షిప్తమై యున్నది. శాస్త్ర జిజ్ఞాసకులవారికి ఇందలి పాదటీకలు ఎంతయో యుపయుక్తములు కాగలవు.

232 పుటలు మూడవ కూర్పు వెల : 2-50

ఇట్లు వ్రాయుడు : **మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4**

'అఖిలవిధ శరణాగతుడను, యా శరణంబ యతనికృప నీకు నరుడూని కంచు వత్స'

—శ్రీ శారదామణి.

శ్రీరామకృష్ణ ప్రభ

సంపుటము ౩౦ } ౧౯౭౮ - జూలై : : పరాభవ - ఆషాఢము { సంచిక ౧

శ్రీః

కనకధారాస్తవము

శ్రీ శంకరభగవత్పాదులు

శ్రుతిస్మృతిపురాణానా మాలయం కరుణాలయమ్
నమామి భగవత్పాదశఙ్కరం లోకశఙ్కరమ్.

శ్రుతులకును స్మృతులకును కరుణకును ఆలయమైనవారును లోకశంకరులును (=లోకమునకు సుఖమును గలుగజేయువారును) అగు శ్రీ శంకరభగవత్పాదులకు ప్రణమిల్లు చున్నాను.

అఙ్గం హరేః పులకభూషణ మాశ్రయన్తీ భృఙ్గాఙ్గనేవ ముకుళాభరణం తమాలమ్
అఙ్గీకృతాఖిలవిభూతి రపాఙ్గలీలా మాఙ్గల్య దాస్తు మమ మఙ్గళదేవతాయాః. 1

ముకుళ+ఆభరణమ్	మొగ్గలచే అందగించునదైన
తమాలమ్ ఆశ్రయన్తీ	చీకటిచెట్టు నాశ్రయించిన
భృఙ్గ+అఙ్గనా+ఇవ	భ్రమరివలె
పులకభూషణమ్	రోమాంచముచే అందగించుచున్న
హరేః అఙ్గమ్	విష్ణుదేవుని మేనిని (వక్షఃపీఠమును)
ఆశ్రయన్తీ	ఆశ్రయించియున్నదియు
అఙ్గీకృత	తనవశమం దుంచుకొనబడిన
అఖిలవిభూతిః	సకలైశ్వర్యములు కలదియు అగు
మఙ్గళదేవతాయాః	లక్ష్మీదేవియొక్క—
అపాఙ్గలీలా	కడకంటిచూపు
మమ	నాకు
మాఙ్గల్యదా అస్తు	మంగళప్రదము కావుత

శ్రీ గురుసూక్తిసుధ

వైకుంఠుడు : మహాశయా, మేము లౌకికులము. మా కేదేని హితము నానతిండు.

శ్రీరామకృష్ణుడు : మొదట దేవు నెఱుంగవలెను, పిమ్మట లోకమున మీ విధులను నిర్వర్తించుకోవలెను. ఒకచేతితో భగవంతుని చరణారవిందముల నవలంబింపుము. రెండవ చేతితో నీ కర్తవ్యములను నిర్వహించుచుండుము.

వైకుంఠుడు : జగత్తు మిథ్యయేనా?

శ్రీరామకృష్ణుడు : ఔను. భగవంతుని సాక్షాత్కారము గలుగనంతవఱకును జగత్తు మిథ్యయే. అజ్ఞానముచే మానవుడు దేవుని విస్మరించి, సదా 'నేను' 'నాది' అని వాగుచుండును. మాయాజాలములో తగుల్కొని అతడు, కామినీకాంచన వ్యామోహమునకు లోనై, నానాటికి మఱింత అధోగతి పాలగుచుండును. విముక్తిమార్గ మున్నను, ఆ మార్గ మతనికి కనిపింపదు. అతని యెఱుకను మాయ అంతగా అపహరించు నన్నమాట. ఈ పాట విను——

ఆమహామాయమహిమచే అంతభ్రాంతి
జగము నావరింప, సరసిజాసనుం, డ
ల కమలానాథుఁడును - వెఱ్ఱులగుదు రనగ,
నరుల కుండునె యాసపాటరసి చూడ!

జగము ఎంత అశాశ్వతమైనదియు స్వానుభవమున మీ రంద ఱెఱుగుదురు. ఈ రీతిగ కనుడు——ఈ లోకములో పుట్టినవా రెందఱు? గిట్టినవా రెందఱు? ప్రాణులు పుట్టుచున్నారు, చచ్చుచున్నారు. ఈ క్షణమున ఉన్న జగము మఱుక్షణమున ఉండుటలేదు. అది అనిత్యము. నీవు మరణించుచేటు తడవు, ఎవ రెవరిని నీవు స్వజన మని భావించుచున్నావో, వారికనీ కుండరు. కొంద ఉన్నారు. వారికి సన్నిహిత బంధువులు ఎవరునే లేరు. ఐనను మనుమని విడువలేని కారణముగా వారు కాశికి పోరు, ఆధ్యాత్మిక జీవితము గడపరు. 'అయ్యో, హాహుగతి ఏమి కాను' అందురు.

మొదట సన్నని దారి నిడుదురు, వెన్క-
వలను పఱతురు, దారి దాపలనె యున్న,
లోపలికి పోవు చేపలు, వెలికి రావు
నిర్గమనమార్గ మున్నను నిలుచు పట్టు
పురుగు కాయలో కటకటా మరణ మొంద!

ఇటువంటి జగత్తు అనిత్యము, బూటకము.

పొరుగువాడు : మహాశయా, ఒకచేతితో భగవంతుని శ్రీచరణములను రెండవ చేతితో జగమును ఏల అవలంబింపవలెను? జగము అనిత్య మగునేని చేయి చాచి దాని నవలంబించు టెందుకు?

శ్రీరామకృష్ణుడు : భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకొన్న పిమ్మట జగత్తులో నివసించువానికి జగత్తు అనిత్యము కాదు. మఱొక పాట విను——

సాగు నెఱుఁగవు కద మానసంబ, కాన
బీడువడియెను నీదు జీవితపుఁబొలము;
ఉచితరీతిని గృషి చేసి యుంటి వేని,
పంట కోకొల్లలుగఁ బండి వఱలుఁగాదె!
పైరులకు భద్రపఱుపఁగవలయునేని,
కాళినామముచేఁ జుట్టు కంచె నిడుము,
కంచెలందు దుర్భేద్య మా కంచె, దాని
దండపాణియు డాయంగ దద్దఱిల్లు.

వింటివా పాటను?

పైరులకు భద్రపఱుపఁగ వలయునేని,

కాళినామముచే జుట్టు కంచె నిడుము. నిన్ను దేవుని కర్పించుకొనుము, సర్వమును సాధింపగల్గుదువు.

కంచెలందు దుర్భేద్య మా కంచె, దాని
దండపాణియు డాయంగ దద్దరిల్లు.

ఔను. అది అతిదృఢమైన కంచె. దేవుని సాక్షాత్కరించుకొంటివేని, నీకిక జగత్తు మిథ్య కాదు. దేవుని సాక్షాత్కరించుకొన్నవాడు, దేవుడే ఈ జగముగను ఇందలి సకల జీవులుగను రూపొందియుండుట నెఱుగును. నీవు అన్నమును నీ బిడ్డకు పెట్టుచున్నప్పుడు, దేవునకు నివేదించుచున్నట్లే నీకు అనుభూతి కలుగవలెను. నీ తండ్రిని దేవుని ప్రత్యక్షరూపముగను, నీ తల్లిని లోకజనని ప్రత్యక్షరూపముగను అధ్యవసించి లోకజననీజనకులకు సేవచేసినట్లుగా వారికి సేవ చేయవలెను. భగవంతుని సాక్షాత్కరించుకొని పిమ్మట జగములో ప్రవేశించినవాడు సాధారణముగా భార్యతో భౌతిక సంబంధము నుంచుకోడు. ఇద్దఱును భక్తులు. దేవునిగూర్చిన ప్రసంగములందే మోజు గలిగి ఆధ్యాత్మిక సంభాషణలందే వారు తమ కాలమును గడపుదురు. భగవంతుని యితర భక్తులకును వారు సేవ చేయుదురు. ఏలయన సకల జీవులుగను రూపొందినది భగవంతుడే అని వారెఱుగుదురు. ఆ జ్ఞానముతో వారొరులకు సేవ చేయుటకే తమ జీవితముల నంకిత మొనర్తురు.

వివేకానంద సింహగర్జనము

సత్యమా నా కాదా అని పరీక్షించుట కొక్కటే విధానము. సత్యము మిమ్ము బలవంతులనుగా చేయును, అంధవిశ్వాసములకు లొంగనివారినిగా చేయును. అంధవిశ్వాసమునకు లోబడనీక మిమ్ముద్ధరించుట వేదాంతి కర్తవ్యము. ఈ జగము, ఈ దేహము, మనస్సు—ఇవి సైతము గ్రుడ్డినమ్మకములే. ఎంతటి నిరవధికములైన ఆత్మలు మీరు! మీరు మినుకు మినుకుమను చుక్కలను గని వంచితులగుటయా! అది సిగ్గుచేటైన పరిస్థితి. మీరు దివ్యులరు. మినుకు మినుకుమను చుక్కలను ఉప్పతిల్ల చేసినవారు మీరు.

ఒకప్పుడు నేను హిమాలయములందు పర్యటించుచుంటిని. మేము పోవలసిన సుదీర్ఘ మార్గము మా కెదుట నుండెను. మేమా బుక్కాపకీరులము, వాహనములు ఎక్కడనుండి వచ్చును? కావున అంతదూరమును మేము పాదచారులమై పోవలసినదే. మానడుమ నొక పండుముసలివా డుండెను. దారి యెగుడుదిగుళ్ళతో నూర్లకొలదిమైళ్ళ నిడివి గలిగి యుండెను. ఆ వృద్ధసన్యాసి దానిని చూచి "అయ్యో! దీనిని దాటి చను టెట్లు? ఇక నేను నడవ జాలను, నా గుండె పగులునే" అన్నాడు. ఆయనతో నేను "వంగి నీ పాదములను చూచుకో" అన్నాను "నీ కాళ్ళ క్రింద ఉన్నది. నీవు దాటివచ్చిన దారి. నీయెదుట నున్న దారియు అదే. మఱుక్షణమున అదియు నీ పాదములక్రిందికి వచ్చును." ఎంతెంతసమున్నతములైన వైనను మీత్రొక్కిళ్ళకు లోనగును. ఏలయన మీరు దివ్యతారలు. ఇవన్నియు మీ కాళ్ళక్రిందివే. మీరు కోరినచో పిడికిట జవురుకొని నక్షత్రములను మ్రింగివేయగలరు. అట్టిది మీ యథార్థస్వరూపము! బలవంతులరై ఉండుడు, అంధవిశ్వాసాలను త్రోసిరాజనుడు, బంధరహితులరై యుండుడు.

వీరాంగనాతిలకాలు

ప్రాచీనభారతదేశచరిత్రలో ఎందరో మహిళామణులు మహోజ్జ్వలంగా వెలుగొందారు. వీర్యం, సాహసం, గుణదోష నిర్ణయస్వాతంత్ర్యం, చిక్కులనుండి విడుపొందే చాకచక్యం, సంకల్పదార్ఢ్యం, నిశ్చలభక్తి, నిస్స్వార్థత మున్నగు శుభగుణాలతో వారు శోభిల్లారు, మేము అబలలం కాము, ప్రబలలం అనిపించేటట్లు మెలగారు.

దురదృష్టవశమున పొసగిన కొన్ని పరిస్థితులవల్ల ఇటీవలికాలంలో భారతీయమహిళల తేజం మందగించింది. భారతదేశంలో సేవాకార్యానికి సోదరిని నివేదితను పూంచుతూ ఆమెతో శ్రీ వివేకానందస్వామి ఈలాగు వాక్రుచ్చారు: "దాచుకోకుండా చెబుతున్నాను. భారతదేశసేవాకార్యంలో నీకు గొప్ప భవిష్యత్తు ఉందని నా నమ్మకం. భారతీయులకై, ముఖ్యంగా భారతీయమహిళలకై పాటుపడడానికి ప్రస్తుతం కావలసింది మగవాడు కాదు, మగువ, సింహాంగన అనదగిన మగువ! గొప్పమహిళలను భారతదేశం ప్రస్తుతం తాను ఉత్పత్తిల్లజేయజాలదు, అన్యదేశాలనుండి ఎరవు తెచ్చుకోవలసిందే. నీ చదువు, నీ ఋజుత, నీ విశుద్ధి, ప్రగాఢమైన నీ ప్రేమ, నీ సంకల్పబలం, అన్నిటికంటె హెచ్చుగా నీ కెల్టిక్కుజాతి వీటినిబట్టి చూస్తే ప్రస్తుతం మాకు కావలసిన మహిళవు సాక్షాత్తుగా నీవే."

స్వామిజి అప్పటి పరిస్థితిని మాత్రం నివేదితతో చెప్పారే కాని భారతదేశంలో ఉత్తమ నారీమణులు ఎప్పుడునే పుట్టరనడం ఆయన అభిప్రాయం కాదు. త్రికాలవేత్త అయిన స్వామిజీ, ప్రియుడును సోదరశిష్యుడు నగు శ్రీ శివానందస్వామికి ఒక జాబులో ఈలాగు వ్రాశారు. "ఆ మహాద్భుతశక్తిని భారతదేశంలో పునరుజ్జీవింపచేసేందుకే అమ్మ (మాతృశ్రీ శారదాదేవి) అవతరించింది. ఆమెను బీజంగా చేసికొని 'గార్గి' 'మైత్రేయి' వంటి మహిళలు ఈ లోకంలో మళ్ళీ అవతరిస్తారు."

శ్రీకృష్ణుడు పెండ్లాడిన రుక్మిణి, భారతీయమహిళ లందఱు అనుకరింపదగిన ఆదర్శమహిళ. ఆలాగే వారు ఆమెను అనుకరిస్తున్నారు కూడ. శ్రీకృష్ణుని భర్తగా ఆమె పడయగాంచిన రీతినుండి మహిళ లందఱూ నేర్చుకోవలసిన పాఠా లున్నాయి. ఆమె శ్రీకృష్ణుని వరించింది. కాని ఆ ప్రేమ సఫలం కావడానికి దారి నిష్కంటకంగా లేదు. అన్న ఆమెను చేదిరాజగు శిశుపాలునికి భార్యనుగా చేయ గోరినాడు. కాని ఈమెను భార్యగా బడయదగిన సమర్థత శిశుపాలునికి లేదు. ఇటువంటి చిక్కు పరిస్థితులలో ఆమె ధీరనాయికగా ప్రవర్తించింది. విశ్వాసార్హుడైన ఒక బ్రాహ్మణుని తనకు తోడ్పఱచుకొంది. ఆతనిచే ద్వారకలో నున్న శ్రీకృష్ణుని కొక రహస్యసందేశం చెప్పిపుచ్చింది. శ్రీమద్భాగవతపురాణంలో ఇది చాల సుప్రసిద్ధమైన ఘట్టం. ఉదాత్తాశయసంభృతములైన పద్యాలు అవి. అందులో ప్రార్థన ఉంది, నిశ్చయం ఉంది, పారమార్థికనిగూఢార్థం ఉంది. వ్యాసమునీంద్రరచితశ్లోకములును బమ్మెరపోతనామాత్యరచితపద్యములును మాధుర్యంలో వానికి ఇవి గాని వీనికి అవి కాని తీసిపోవు. కాబట్టి ఆంధ్రమహాజనులకు హృదయసన్నిహితమైన పోతరాజపద్యధారను రవంత అనుభవింతాం.

సీ. ఏ నీ గుణములు కర్ణేంద్రియంబులు సోఁక
దేహతాపంబులు దీఱిపోవు
నే నీ శుభాకార మీక్షింపఁ గన్నుల
కఖిలార్థలాభంబు గలుగుచుండు
నే నీ చరణసేవ లేప్రొద్దుఁ జేసిన
భువనోన్నతత్వంబుఁ బొందఁ గలుగు
నే నీ లసన్నామ మే ప్రొద్దు భక్తితోఁ
దలఁచిన బంధసంతతులు వాయు

గీ. నట్టి నీయందు నాచిత్త మనవరతముఁ
నచ్చియున్నది, నీయాన నాన లేదు
కరుణఁ జూడుము కంసారి, ఖలవిదారి,
శ్రీయుతాకార, మానినీచిత్తచోర.

శా. ధన్యుల్ లోకమనోభిరాముఁ గులవి
ద్యారూపతారుణ్యసౌ
జన్యశ్రీబలదానశౌర్యకరుణా
సంశోభితుల్ నిన్ను నే
కన్యల్గోరరు? కోరదే మును రమా
కాంతాలలామంబు? రా
జన్యానేకపసింహ, నావలననే
జన్మించెనే మోహముల్?

ఉ. శ్రీయుతమూర్తి, యో పురుష
సింహమ, సింహముపాలి సొమ్ము గో
మాయువు గోరు చందమున,
మత్తుఁడు చైద్యుఁడు నీ పదాంబుజ
ధ్యాయిని నైన నన్ను వడిఁ
దాఁ గొనిపోయెద నంచు నున్నవాఁ;
డా యధమాధముం డెఱుఁగఁ
డద్భుతమైన భవత్ప్రతాపముల్.

మ. వ్రతముల్ దేవగురుద్విజన్మబుధసే
వల్ దానధర్మాదులున్
గతజన్మంబుల నీశ్వరున్ హరి జగ
త్కల్యాణుఁ గాంక్షించి చే
సితినేనిన్, వసుదేవనందనుఁడు నా
చిత్తేశుఁ డౌఁగాక, ని
ర్జితులై పోదురుగాక సంగరములోఁ
జేదీశముఖ్యాధముల్.

ఉ. అంకిలి సెప్ప లేదు, చతు
రంగబలంబులతోడ నెల్లి యో
పంకజనాభ, నీవు శిశు
పాలజరాసుతులన్ జయించి నా
వంకకు వచ్చి రాక్షసవి
వాహమునన్ భవదీయశౌర్యమే
యుంకువ చేసి, కృష్ణ, పురు
షోత్తమ, చేకొని పొమ్ము, వచ్చెదన్.

సీ. లోపలిసౌధంబులోన వర్తింపంగ
దేవచ్చునే నిన్నుఁ, దెత్తునేని
కావలివారలఁ గలబంధువులఁ జంపి
కాని తేరా దని కమలనయన
భావించెదేని యుపాయంబు సెప్పెద
నాలింపు కులదేవయాత్రఁ జేసి
నగరంబు వెలువడి నగజాతకును మ్రొక్కఁ
బెండ్లికి మునుపడఁ బెండ్లికూతు

గీ. వెలమి మావారు పంపుదు, రేను నట్లు
పురము వెలువడి యేతెంచి భూతనాథు
సతికి మ్రొక్కంగ, నీవు నా సమయమందు
వచ్చి కొనిపొమ్ము నన్ను నవార్యచరిత.

మ. ఘను లాత్మీయతమోనివృత్తికొఱకై
గౌరీశుమర్యాద ని
వ్వని పాదాంబుజతోయమందు మునుఁగన్
వాంఛింతు రే నట్టి నీ
యనుకంపన్ విలసిల్లనేని, వ్రతచ
ర్యన్ నూఱుజన్మంబులన్
నినుఁ జింతించుచుఁ బ్రాణముల్ విడిచెదన్,
నిక్కంబు, ప్రాణేశ్వరా.

''కృష్ణా, వినినవారి దేహతాపములను బోగొట్టు గుణములు గలవాడవు నీవు. నీ సుందరాకారమును చూడ్డంచేతనే కన్నులకు సమగ్రసార్థకత గలుగుతుంది. సేవించినవారిని భువనమున కంతటికి ఉన్నతమైన పదవి నందించు ప్రభావం నీచరణముల కుంది. స్మరించినవారిని సకలబంధములనుండి విడు పొందించు మహిమ నీ నామమునకు గలదు. అటువంటి నీయందు నామనస్సు మగ్న మైంది, సిగ్గును విడనాడునంతగా మగ్న మైంది. మగు వల మనములను ప్రముచ్చిలించు సుందరా కారము గలవాడా, కంసాదిదుష్టశిక్షకుడా, నన్ను దయతో చూడుమా. సకలసుగుణశోభి తుడవును మనోహరరూపుడవును అగు నిన్ను జూచి మోహించుచున్నది నే నొక్క-తెనేనా? నిన్ను కోరని కన్య లుండరు. శ్రీమహాలక్ష్మి సైతము నీకై యుబలాటపడ లేదా? నేనో. నీపదాంబుజధ్యాయినిని. నీయప్రతిప్రతాపము నెఱుగని అధమాధముడున్నూ మూడాంధుడు నైన శిశుపాలుడు నన్ను గొనిపోదా మని కోరుతున్నాడు. ఇది ఏలాగుం దంటే, సింహ మునకు చెందవలసిన సొమ్ముకై నక్క ఆశ పడిన ట్లుంది. నేను పూర్వజన్మంలో సరేశ్వరు డగు శ్రీమహావిష్ణువునకు ప్రీతికరంగా దాన ధర్మాలూ దేవగురుద్విజన్మబుధసేవలూ చేసి ఉంటే, శ్రీకృష్ణుడే నాకు భర్త అవు తాడు. అధములైన శిశుపాలాదులు యుద్ధంలో పరాజితులై పోతారు. ఓ పంకజనాభా, కృష్ణా పురుషోత్తమా, కాదు కూడదు అనుట పాస గదు. రేపు నీవు చతురంగబలములతో వచ్చి శిశుపాలజరాసంధాదులను జయించి, నీశౌర్య మునే శుల్కముగ చేసి రాక్షసవివాహవిధా నంలో నన్ను తీసికొని పో, వస్తాను. అంతః పురంలో ఉన్న నన్ను తీసుకుపోవాలంటే, కావలివాండ్రను బంధువులను చంపవలసి వస్తుందని వెనుదీస్తావేమో! ఉపాయం చెబు తాను విను. పెండ్లికి ముందు కులదేవతకు మ్రొక్కించడానికిగాను పెండ్లికూతును పంపే ఆచారం మాకుంది. కాబట్టి నేను పార్వతికి మ్రొక్కేందుకై సముచితపరివారంతో ఊరి బయటికి వస్తాను. అప్పుడు నీవు సులభంగా నన్ను తీసుకుపోవచ్చు. పరమేశ్వరునివంటి ఘనులు తమ అజ్ఞానతమస్సును పోగొట్టుకునేం దుకై నీ పాదాంబుజతోయమందు మునుగ గోరుతుంటారు. అటువంటి నీదయ నాపై ప్రస రింపక పోతే, నేను నూఱుజన్మముులైనను నిన్నే స్మరిస్తూ ప్రాణాలు వదలుతాను.''

ఈ రుక్మిణీసందేశాన్ని అందించి బ్రాహ్మ ణుడు శ్రీకృష్ణునితో 'ఇక నీచిత్తం' అన్నాడు. ఇంతటి హృదయపూర్వకమైన ప్రార్థన శ్రీకృష్ణుని త్వరగొల్పక పోతుందా? శ్రీకృష్ణుడు రుక్మిణిచెప్పిన సలహాను అనుస రించి సర్వమును నిర్వహించి ఆమెను తన పట్టపుదేవిగా చేసుకున్నాడు.

వివాహాలు దైవనిర్ణీతాలు అంటారు. ఇక లోకసంరక్షకులయు వారి ప్రియురాండ్రయు వివాహాల సంగతి చెప్పాలా? వారిజీవితాలలో ప్రతిసంభవమున్నూ దైవికమైన ప్రణాళికను అనుసరించే ఉంటుంది. సీతారాముల—రుక్మిణీ కృష్ణుల— శారదాశ్రీరామకృష్ణుల జోడింపు యాదృచ్ఛికసంబంధం కాదు.

చాల చిక్కు పరిస్థితులలో రుక్మిణి ధైర్యంతో సహయస్ఫూర్తితో మెలగి హృదయాభీష్టం నెఱవేర్చుకుంది. సత్యవంతుని సావిత్రియు, నలుని దమయంతియు, పరమశివుని పర్వతరాజ తనయయు బడయ గాంచిన ప్రకారమున్నూ

ఇటువంటిదే. ఆ మహిళామతల్లుల కోవకు చేరిందే మాతృశ్రీ శారదాదేవియు.

శారదా శ్రీరామకృష్ణుల వివాహానికి సంబంధించిన ఒకటి రెండు సంభవాలు గమనార్హాలు—ఆమె తనంతటఆయన్ను వరించింది. ఆయన తనంతట ఆమెను వరించాడు. నిస్సీమానవిశుద్ధియందున్నా, ఆధ్యాత్మిక ప్రవణత యందును ఆమె ఉమాదేవిని బోలినది. వైరాగ్యమందును తపస్త్రీవ్రతయందును ఆయన మహాదేవుని వంటివాడు. జయరాంబాటిలో భానుపిసి అను పల్లెవనిత ఒకతె ఉంటూ వచ్చింది. శారదమ్మ పసిపిల్లగా ఉండేటప్పుడే నిజమునకామె ఎవరో శ్రీరామకృష్ణు డెవరో, భానుపిసి కనుగొనగలిగింది. పార్వతీపరమేశ్వరులే శారదాశ్రీరామకృష్ణులని ఆమె గుర్తించింది. ఏలా గుర్తించిందో ఎవ్వరూ చెప్పలేరు. ఆ దినాలలో ఆమె మాటను ఎవ్వరూ లక్ష్యపెట్టలేదు. కాని ఇప్పుడో మన కామె మాట ఎంతయూ శిరోధార్యమే.

చిన్న శారదా, అందాలు చిందు నీవు
వెఱ్ఱి దెసమొల భర్తను వెదకికొంటె?

అని భానుపిసి అంటూ ఉండేది. శారద చాల పసిపిల్లగా ఉన్నప్పుడే ఒకసారి ఆమెను పొరుగు గ్రామానికి ఎత్తుకొనిపోవడం జరిగింది. అక్కడ గొప్ప సంకీర్తనం జరుగుతున్నది. అది ముగిసింది. తన ఒడిలో శారదమ్మను కూర్చోబెట్టుకొని ఉండిన ఒక మహిళ వేడుకకై "ఇక్కడ ఇంతమంది ఉన్నారు కదా, వీరిలో ఎవరిని నీవు పెండ్లాడుతావు" అని శారదమ్మ నడిగింది. పెండ్లి అంటే ఏమిటో తెలియని వయస్సు శారదకు, ఆమె తన చిన్నచేతిని చాచి ఎదుటి వరుసలో కూర్చున్న ఒక యువకుని చూపింది. అత్యాశ్చర్యమేమంటే ఆ యువకుడు ఎవరో కాదు, శ్రీరామకృష్ణపరమహంసగా రూపొందనున్న గదాధరుడే. ఆయన తన మేనత్త దౌహిత్రుడగు హృదయరామునింటికి వచ్చి ఉండినాడు. అక్కడే ఈ సంకీర్తన జరిగింది. ఈ సంభవమున కెటువంటి ప్రాముఖ్యమున్నా లేదని త్రోసివేయ వచ్చునా? శారదకు గల భావికాలజ్ఞానమును సూచిస్తూ ఎంతో ప్రాముఖ్యం గల సంభవమని గ్రహించవచ్చునా? ఎవరు చెప్పగలరు?

తర్వాత కొన్ని సంవత్సరాలకు శ్రీరామకృష్ణునకు వెఱ్ఱి పట్టిందని భ్రమించి ఆయన తల్లియు అన్నయు 'పెండ్లి చేస్తే పిచ్చి కుదురుతుం' దను ఊహతో కన్యను అన్వేషించసాగారు. వారి ప్రయత్నం ఫలించింది కాదు. వారు చెప్పకున్నా, విషయాన్ని స్వయంగా గ్రహించిన శ్రీరామకృష్ణుడు "పోండి, జయరామ్బాటిలో రామచంద్రముఖర్జిగారింట ఉంది నాకు భార్య కానున్న బాలిక" అని వారికి తెలియజెప్పాడు. శారదమ్మ తండ్రియే రామచంద్రుడు.

శా. నిన్నుం గమ్మినరీతి నమ్మ నొరులన్, నీకన్న నా కెన్న లే
రన్నల్ తమ్ములు తల్లిదండ్రులు గురుం డాపత్సహాయుండు, నా
యన్నా, యెన్నఁడు నన్ను సంసృతివిషాదాంభోధి దాటించి య
చ్ఛిన్నానందసుఖాబ్ధిఁ దేల్చెదొ కదే, శ్రీకాళహస్తీశ్వరా!

మహాకవి ధూర్జటి.

హృదయ విశుద్ధి ప్రభావము

చైనా దేశములో చెప్పుకొను కథలలో ఒక దాని నిట ప్రస్తావించుచున్నాము. అది ఇప్పటికిని ఎప్పటికిని మానవులు జ్ఞప్తిలో ఉంచుకోదగిన కథ—

కన్‌ఫ్యూసియస్సుకు సేకుంగ్ అను ఒక శిష్యు డుండినాడు. ఒక ముసలి తోటవాడొకచో అగడ్తను త్రవ్వి, బావినుండి నీరు చేది తెచ్చి అందులో పోసి దానిని నింపుటకు చాల శ్రమపడుచుండినాడు. అతనితో సేకుంగు "ఎందు, కయ్యా, యింత శ్రమ ? చిన్నయంత్రమును (పంపును) ఉపయోగించిన జలసేకరణము ఇంతకంటె సులభముగా సమృద్ధిగా నెఱవేఱునే" అనె నట. ఆ వృద్ధవనపాలకుడు మందహాసముతో ఇట్లు బదులు చెప్పెను: "టక్కులతో కూడిన పనిముట్లను ఉపయోగించువారు తమ వ్యవహారములలో వంచకులుగ ఉందు రని, వారిలో ఋజుతయు విశుద్ధియు ఉండ దని, వారికి శాంతి ఉండ దని, టావో (దైవము) వారిగుండ పనివడ డని మా గురువుగారు మాకు చెప్పినారు."

సేకుంగును అతనిశిష్యులును చాలదూరము నడచిపోయిరి. సుదీర్ఘకాల మాలోచించి అతడు శిష్యులతో ఇట్లనెను — కన్‌ఫ్యూసియస్సు చెప్పగా నేను విన్న విషయ మిది. "ఏ ప్రణాళిక అయినను ఆచరణ సాధ్యమా అనుటను పరిశీలింపవలెను. అల్పశ్రమతో అనల్పఫలములను సాధింపవలయును. ఇతనిని బోలినవారు అట్లు కాదు...పరిపూర్ణత తనలో ఉన్నను, తన గంతవ్యము నెఱుగక ఇతడు జీవితమును గడపుచున్నాడు.

యంత్రములు వల దని ఎవడైన చెప్పిన, అతని మాట కీనాటి లోకము చెవి యొగ్గదు. కాని మనకథలో ప్రస్తుతుడైన మానవుడు, తన మాటలు ప్రజలు వినకున్న, విషాదము చెందువాడు కాడు.

ఒకప్పుడు రష్యా ముఖ్యమంత్రి క్రుశ్చేవు ఇండొనీషియాకు పోయియుండెను. ఆ దేశాధ్యక్షుడు సుకార్నో తమ దేశమందలి ఉత్తమోత్తమ శిల్పమునకు లక్ష్యములయిన వస్తువులను ఆయనకు బహూకరించెను. కాని సుకార్నో చిన్నబుచ్చుకొనునట్లుగా మోటుగా క్రుశ్చేవు ఇట్లనెను: "ఇవేవియు నా కొక లక్ష్యములోనివి కావు. నానాటి కెక్కువగా మీకు కావలసినవి యంత్రములు". ఆయన మోటుగా చెప్పిన మాటనే ఇతరులు నాజూకుగా చెప్పుచుందురు. అందఱు కోరునది యంత్రములనే.

అభివృద్ధి చెందియున్న దేశములలోను చెందుచున్న దేశములలోను ప్రాచ్యదేశములలోను ప్రతీచీ దేశములలోను ప్రపంచమంతటను నేడు విననగుచున్న ఘోష ఇదే. ఆస్తికధర్మమును గుఱించియు పరలోకమును గుఱించియు, పునర్జన్మమును గూర్చియు ప్రజలు గొంతు చించుకొను భారతదేశములోకూడ "యంత్రములు కావలెను, నానాటికి మఱిన్నిగా యంత్రములు కావలెను". అనెడి ఆ ఘోషయే విననగుచున్నది. విజ్ఞానశాస్త్రము అనెడి పురోహితుడు ఆరాధనకార్యాలు నిర్వహించెడి 'యంత్రము' అను గుడిలోనే ఈనాడు అన్ని వర్గాలవారు అన్ని వర్ణాలవారు అన్ని దేశాలవారు అన్ని మతాలవారు ఐకమత్యముతో

సమావేశ మగుచున్నారు. ఇట్టిది ఈ కాలసము త్సాహము. కాని నిత్యతత్త్వసముత్సాహ మనునదియు ఒకటి కలదు. ఊర్ధ్వలోకము లలో మనకంటె పైతరగతి జీవు లున్నా రను కొనుడు. వారు మనలను జూచి ఏ మనుకొం దురో రవంత ఆలోచించి చూడుడు. మనము పనిముట్లను సదా తయారు చేయు చుండు పనికి మాలినవార మని వా రనుకోవచ్చును. మాన వుడు చంద్రమండలము నధిరోహించి ...... వచ్చు. కాని తనమనస్సును అదుపులో ఉంచు కొన లేక, తన సోదరునితో పొందిక గలిగి మన లేక యుండు మానవుడు అంతరిక్షమున ఎంత వ్యాపించినను ఏమి లాభము? అశాంతి సంక్షుభితులగుండ టావో పని పడ దని చెప్పిన చైనీయవృద్ధుడు వివేకి. నాగరకత హెచ్చు కొలది, అశాంతియు హెచ్చుచునే పోవునేని, మనకును మనసంఘమునకును గంతవ్య మేది?

పరిస్థితిని మనము చక్కగా పరిశీలింపవలె. మేలుకో, కీడుకో, మనము యంత్రములను బాగుగ మరిగియున్నాము. టావో (దైవము) ఉన్నాడో లేడో నిజ మెఱుగము. ఆయన మన గుండ పనిపడుటకై యంత్రములను వదులుకొ మ్మన్న మానవులు వదలుకో బోరు. అశాంతి సంక్షుభితు లగుటచే దైవశక్తి (టావో) పని పడుటకు వీరు సమర్థాద్వారములు కాకపోయి నచో జీవితము వ్యర్థ మగును. ఇట్టి పరిస్థితు లలో మానవులకు కర్తవ్య మేమి? ఈ ప్రశ్నకు జవాబు నాలోచించునప్పుడు నాలుగు విషయ ములను మనము జ్ఞప్తిలో ఉంచుకోవలయును (1) యంత్రయుగమునకు మునుపటి పరిస్థితిని ఇప్పుడు కొనితెచ్చుట శక్యము కాదు (2) ఇప్పటి పరిస్థితి ఇట్లే ఉండను ఉండదు. (3) చలనము తప్పనిసరి అయినను తా నేవం కకు నడవవలెనో నిశ్చయించుకొను వీలు మానవున కున్నది. (4) శరవేగమున బోవు చుండు మోటారుబండిని తటాలున ఆపిన ఏ మగునో అటువంటి యనుభూతి కలుగనీయని రీతిలో మానవుని సమస్యలకు పరిష్కారములు ఏర్పడవలెను.

యంత్రములను ఈసడించిన వనపాలకుని ధోరణిలో—మన సమస్యల నిట్లు ప్రతిపాదింప వచ్చు — (1) ఆధునిక మానవుని పనిము ట్లన్నియు టక్కులతో కూడినవి. (2) అతని నడవడిలో టక్కరితన మున్నది. (3) అనగా వంచకత్వ మతని డెందములోనే ఉన్నది. (4) కావున అతడు దుర్భరములైన మాలిన్య మును కక్ష్యాతీతిని అనివార్యముగా సృజించు కొన్నాడు. (5) ఆంతరమయిన కాలుష్యము చేతను బాహ్యమైన కక్ష్యాతీతిచేతను ఇంతకు ము న్నెన్నడును లేని అశాంతి మానవునకు కలిగినది. (6) అన్నిటికంటె సత్యము నెఱు గుట మానవున కత్యంతావశ్యకమై యుండ, అశాంతిచేత అతనికి పరమార్థము నెఱుగు సమర్థత నశించినది.

మన 'నాగరకత' దేవాసురులు సాగించిన సముద్రమథనమును బోలి యున్నది. నాగర కత యనెడి మథనమువలన మానవజీవితసాగ రము నుండి అమృతమును విషమును కూడ ఉద్భవిల్లినవి. ఈవిషము అమృతమును చెఱచు నదిగా మాత్రమే కాక మానవుల జీవితమునకే విపత్కరముగ నున్నది. ఈ విషమును మ్రింగ గల అతిలోకమైన శక్తిని ప్రాదుర్భవింప జేయుట ప్రస్తుత మెంతైనను ఆవశ్యకము.

దేవాసురుల సముద్రమథనకథలో, విశ్వము మీది అపారకరుణచే పరమశివుడు హాలాహల మును మ్రింగెను. పిమ్మట మథనము చక్కగా సాగి జగన్మంగళములు సిద్ధించినవి. ఆనాటి

నుండి ఆ విషముకలిమిచే శివునికంఠము నీల ముగ నున్నది. లోకోద్ధరణమునకు ఈనాడును నీలకంఠులగు మగవారును మహిళలును ఆవిర్భవింపవలెను.

విషగ్రసనసమర్థమగు ఆ శక్తి ఎక్కడి నుండి వచ్చును? మానవునుండియే రావలెను. ఆ శక్తికి ఆకరము మానవునిలోనే ఉన్నది, ప్రతిమానవునిలోను ఉన్నది. మానవజాతి నశింపక వర్ధిల్లవలె ననిన, ఆ శక్తిని ఆవిష్కరించుకొను విధానమును మానవుడు నేర్వవల యును. ఇది అందఱి అక్కఱ. ఆ శక్తికి 'ఆత్మ శక్తి' అని పేరు. దానిని వెలువరింపగలది చిత్తశుద్ధి. ప్రతిమానవుడును తన్ను తాను విశుద్ధు నొనర్చుకోవలెను. ఆలా గొనర్చుకొన నటువంటివారు ఎందఱు పూనుకొన్నను లోక మును మేలొందింప జాలరు. వ్యష్టిమాలిన్యము నుండి పుట్టు సమస్యలను సమష్టిమాలిన్యము పరిష్కరింపజాలదు. ఒక్కొక్కడు తన్నుతాను విశుద్ధు నొనర్చుకొన్నచో సంఘవిశుద్ధి తనం తట సిద్ధించును. అ దొక్కటే మనకు ప్రస్తుత మున్న ఆసపాటు.

మానవునిలో జడపదార్థము నున్నది ఆత్మ పదార్థము నున్నది. విశుద్ధి సిద్ధించినకొలది జడపదార్థమునుండి ఆత్మపదార్థము విడు పొందుచుండును. మానవుడు భౌతికశక్తులను వశపఱచుకొన్నాడు. యంత్రశక్తిని అపారముగ పెంపొందించుకొన్నాడు. కాని యీ శక్తు లెంత పెంపొందినను మానవునకు ముక్తిని చేకూర్ప జాలవు. ఆత్మకు విముక్తిని చేకూర్ప గలది ఆత్మశక్తి ఒక్కటే అని శ్రీ వివేకా నందస్వామి వాక్రుచ్చినారు. విశుద్ధిని చేకూర్చు కొనుట యన (1) కోర్కెలను దులుపుకొనుటే. ఇరువదియైదుశతాబ్దములకు మునుపు బుద్ధ దేవుడు లోకమునకు ఈ హితమునే కఱపి యున్నాడు. విశుద్ధిని చేకూర్చుట యన (2) ఆత్మశక్తికి వాహనస్థానీయములైన సుగుణ ములను అలవఱచుకొనుట. ఏ సుగుణమలవడిన ఏశక్తి వచ్చు ననుటను యోగసూత్రములలో పతంజలి తెల్పియున్నాడు. ఆయన ప్రతిపాదనల నించుక పరికింతము—

(1) అహింసాప్రతిష్ఠాయాం
తత్సన్నిధౌ వైరత్యాగః. II-35

అహింసయందు నెలకొనియుండువాని సాన్నిధ్య మున (ఇతరుల) వైరము తొలగును. అహింసా ధర్మమున సుస్థిరుడై యుండువాని సాన్నిధ్య మున స్వభావముచే క్రూరములైన సింహ వ్యాఘ్రాదిజంతువులు సైతము శాంతము గలిగి వర్తించును. అట్టి యోగి యెదుట పులియు మేకపిల్లయు గలిసి యాటలాడుకొనును. ఈ స్థితిని బొందినప్పుడు మాత్రమే యోగి అహింసయందు సుస్థిరు డని గ్రహింపనగును. జగత్పావనమగు కణ్వాశ్రమమున ఆయన సాన్నిధ్యమహిమ మహాభారతమం దిట్లు వర్ణింపబడినది—

శ్రవణసుఖంబుగా సామగానంబులు
చదివెడు శుకముల చదువు దగిలి
కదలక వినుచుండు కరులును, గరికర
శీతలచ్ఛాయ దచ్చికరాంబు
కణముల చల్లని గా డ్పొసపడి వానిఁ
జెంది సుఖంబున్న సింహములును,
భూసురప్రవరులు భూతబలుల్ దెచ్చి
పెట్టు నీవారాన్నపిండతతులు
గడఁగి భక్షింప నొక్కటఁ గలసి యాడు
చున్న యెలుకలుఁ బిల్లులు నొండు సహజ
వైరివర్గంబులయు సహవాస మప్పుడు
సూచి, మునిశక్తి కెంతయుఁ జోద్యమందె.

(2) సత్యప్రతిష్ఠాయాం
క్రియాఫలాశ్రయత్వమ్. II-36

సత్యమునందు నెలకొనియుండుటచే యోగి (తనకొఱకును ఇతరులకొఱకును గూడ) కర్మములను జేయకయే కర్మఫలములను బొందునట్టి శక్తి సంపన్నుడగును.

సత్యశక్తి నీయందు నెలకొనియున్నయెడల కలలోగూడ కల్లలాడవు. మనోవాక్కాయకర్మములందు సత్యవంతుడవై యుందువు. నీవేమి పలికినను సత్యమై తీరును. 'ధన్యుడవగు' మని నీ వొకనిని జూచి పలికినంతనే ఆతడు ధన్యుడగును. రోగిని జూచి నీ కారోగ్యము కలుగు గాక అని వచించినంతనే యతడు స్వస్థుడగును. ఈ విషయమును ఉత్తరరామచరిత్రనాటకమున మహాకవి భవభూతి ఈ క్రింది సుభాషితమున పొందుపఱచెను.

మూ॥ "ఋషీణాం పున రాద్యానాం
వాచ మర్థో ऽనుధావతి"

అను॥ వాక్కువెంబడి నర్థంబు పఱచి వచ్చు
నాద్యులయినట్టి పరమమహర్షులకును

'సీతాయా శ్చరితం మహాత్' అను సార్థక ప్రసిద్ధి గనిన రామాయణములో సీత, తన సత్యమును, తన విశుద్ధిని అగ్నిలో ప్రవేశించి వెలువడి నిరూపించె ననుట జగత్ప్రసిద్ధము. అక్కడ నిరూపితమైనది ఆమె సత్యము ఆమె విశుద్ధి మాత్రమే కాదు. శ్రీరామచంద్రుని సత్యమును విశుద్ధియుకూడ. ఆనిరూపణమునకే సీత తన ప్రాణమును త్యజింపబూనినది, ఇకను శ్రీరామచంద్రుడో, తనకు ప్రాణాధికమైన సీతను త్యజింపబూనినాడు.

(3) బ్రహ్మచర్యప్రతిష్ఠాయాం
వీర్యలాభః. II-38

బ్రహ్మచర్యప్రతిష్ఠచే వీర్యలాభము కలుగును.

బ్రహ్మచర్యమువలన బ్రహ్మాండమైన సంకల్పశక్తియు అద్భుతమైన కార్యశూరత్వమును గలుగును. బ్రహ్మచర్యములేనిదే ఎట్టి యాధ్యాత్మికశక్తియు గలుగజాలదు. ఇంద్రియనిగ్రహముచే మానవకోటిపై అద్భుతమైన వశీకరణశక్తి లభించును. ఆధ్యాత్మికమార్గదర్శకులు ప్రబలజితేంద్రియులై యున్నారు. బ్రహ్మచర్యము వారిని మహత్తరవీర్యవంతులనుగా జేయుచున్నది. కావున యోగి తప్పక జితేంద్రియుడై యుండవలెను. బ్రహ్మచర్యముచే వీర్యమును నిలవరముచేసికొన్నచో అది ఆధ్యాత్మికశక్తిగ రూపొందును. మనలో అనేకులము వీర్యశక్తి నెఱిగియున్నామే కాని ఆధ్యాత్మికశక్తి యన నెట్టిదో ఎఱుగము. పిన్నలలో నేరములు సల్పు ప్రవణతలను ఎన్నుచుందుము కాని ఆ ప్రవణతలు పెద్దలలో లేకుండినచో పిన్నల కెక్కడినుండి వచ్చియుండును? తల్లిదండ్రులు విశుద్ధజీవితములను గడపినచో అట్టిజీవితమునే పిల్లలును అలవఱచుకొందురు.

"హృదయవిశుద్ధి భగవత్సాక్షాత్కారప్రాపక" మని జీసస్క్రీస్తు సూత్రించెను. ఆ సూత్రమునకు శ్రీ వివేకానందస్వాముల భాష్యము: "ఆ ఒక్కవాక్యములో అన్నిమతముల సారము ఇమిడియున్నది......తక్కిన ప్రమాణగ్రంథము లన్నియు వినష్టము లైనను ఆ వాక్య మొక్కటి జగము నుద్ధరింపగలదు. ఆత్మశుద్ధి గలుగువఱకు భగవత్సాక్షాత్కారము కలుగనే కలుగదు. ఈ ఆచారాలు, ఈ

కర్మలు, ఈ ప్రార్థనలు, ఈ యాత్రలు, ఈ గ్రంథాలు, ఈ గంటలు, ఈ దీపపువత్తులు, ఈ పురోహితులు ఇవన్నియు మనలను ఆయ త్రపఅచుకొనుటకే. అవి మనకల్మమందలి కల్మషములను పోగొట్టును. ఆత్మ విశుద్ధి గలిగినప్పుడు ఆ ఆత్మ విశుద్ధినిధానమైన భగవంతుని జేర నుబలాటపడును.

భగవత్ప్రేమాగ్నిచే విశుద్ధులైన మహానీయులగుండ భగవచ్ఛక్తి లోకమున ప్రసరించును. దినమంతయు పాటుపడనిదే ఉదర పోషణకు వేఱు గతి లేని పాలుదోగి క్రైస్తవ మతము నెట్లు విశ్వవ్యాప్తముగ జేయగలిగెను? ఈ ప్రశ్నకు జవాబును ఆయనే చెప్పియున్నాడు... "నేను కాదు, నాలో నున్న క్రీస్తుదేవుడు" విశుద్ధమైన ఆయన డెంపమున నెలకొని క్రీస్తుదేవుడే సర్వమును నిర్వహించె ననుట.

శ్రీ వివేకానందస్వామియు అట్లే, తొమ్మిదేండ్ల కాలము లో ఆత్మమోక్షజగద్ధితము లనెడి లక్ష్యద్వయమునకు సాధకముగా శ్రీరామకృష్ణసంస్థను నెలకొల్పి దానిని విశ్వవ్యాప్త మొనర్చిన యద్భుతము వాచామగోచరము. ఆ శక్తి ఆయన కెచ్చటినుండి వచ్చినది? శ్రీరామకృష్ణునొద్దనుండి స్వామిజీలోనికి సంక్రమించిన దందురా? నిజమే. ఆ అమోఘానంత శక్తిని ఆయన ఎట్లు భరింపగలిగినాడు-తాను రూపుదాల్చిన పవిత్రత యగుటచే భరింపగలిగినాడు. అట్టిది హృదయవిశుద్ధి ప్రభావము.

వైదిక విజ్ఞానకోశము

వివేకచూడామణి

మూలము : శ్రీ శంకర భగవత్పాదులు

వ్యాఖ్యాత : అన్నమాచార్య

తమసాగ్రస్తవ ద్భానా దగ్రస్తోఽపి రవి ర్జనైః
గ్రస్త ఇత్యుచ్యతే భ్రాన్త్యా హ్యజ్ఞాత్వా వస్తులక్షణమ్. 547

రాహువు సూర్యుని మ్రింగకున్నను మ్రింగినట్లుగా జనులకు కనిపించును. వారు వస్తులక్షణము నెఱుగక, భ్రాంతి చెంది, రాహువు సూర్యుని మ్రింగె నని చెప్పుచుందురు. ౫౪౭

తద్వ ద్దేహాదిబన్ధేభ్యో విముక్తం బ్రహ్మవిత్తమమ్
పశ్యన్తి దేహివ న్మూఢా శ్శరీరాభాసదర్శనాత్. 548

అట్లే దేహాదిబంధమునుండి విముక్తుడైన బ్రహ్మజ్ఞానికి ఆభాసమాత్రముగా మున్నందున, మూఢులదృష్టి కతడు దేహవంతుడుంబోలె కననగుచుండును. ౫౪౮

అహి ర్నిర్ల్వయనీం వాయం ముక్త్వా దేహం తు తిష్ఠతి
ఇత స్తత శ్చాల్యమానో యత్కిఞ్చి త్ప్రాణవాయునా. 549

పాము కుబుసము నూడ్చి వేసికొన్నట్లుగా, జ్ఞాని దేహము (తోడితాదాత్మ్యము)ను వదలుకొనును. గాలిలో కుబుసము ఇక్కడి కక్కడికి కొట్టుకొనిపోయినట్లుగా, జ్ఞాని దేహము, ప్రాణవాయుప్రేరితమై (ప్రారబ్ధకర్మఫలానుభూతికై) ఇక్కడి కక్కడికి త్రిప్పట చెందు చుండును. ౫౪౯

స్రోతసా నీయతే దారు యథా నిమ్నోన్నతస్థలమ్
దైవేన నీయతే దేహో యథాకాలోపభు క్తిషు. 550

నదీప్రవాహము(నబడిన) కొయ్యను ఆ ప్రవాహవేగము పల్లములలోనికిని మిట్టల మీదికిని చేర్చునట్లుగా, ఏయేవేళకాలములలో ఏయేకర్మఫలముల ననుభవింపవలయునో ఆయాకర్మఫలముల ననుభవించుటకై దేహమును దైవము అక్కడక్కడికి అప్పటప్పటికి చేర్చుచుండును. ౫౫౦

ప్రారబ్ధకర్మపరికల్పితవాసనాభి స్సంసారివ చ్చరతి భుక్తిషు ముక్తదేహః
సిద్ధ స్స్వయం వసతి సాక్షివ దత్ర తూష్ణీం చక్రస్యమూల మివ
కల్పవికల్పశూన్యః. 551

చక్రము తిరుగుచున్నను ఇరుసు తిరుగదు కదా. అట్లే దేహముతోడి తాదాత్మ్యమును వదలుకొనిన జ్ఞానసిద్ధుని దేహము సంసారుల (దేహముల)వలెనే ప్రారబ్ధకర్మపరికల్పితములైన వాసనలచే ఆ కర్మఫలానుభవనిమిత్తము త్రిప్పట చెందుచుండును. కాని దేహము లోని ఆత్మ కేవలము సాక్షిగా ఊరకుండును. ౫౫౧

నైవేన్ద్రియాణి విషయేషు నియుఙ్క్తే ఏష నైవాపయుఙ్క్తే ఉపదర్శనలక్షణస్థః
నైవ క్రియాఫలమ పీష దవేక్షతే స స్వానన్దసాన్ద్రరసపానసుమత్తచిత్తః. 552

అతడు ఇంద్రియవిషయముల ననుభవింపు డని ఇంద్రియముల నాజ్ఞాపింపను ఆజ్ఞాపింపడు, అనుభవింపనీయక లాగిపట్టను పట్టడు. తా నాచరించు కర్మల ఫలము నించుకయు కోరడు. స్వానందసాంద్రరసపానమత్తచిత్తుడై కేవలము ఉపద్రష్ట(=సాక్షి)గా నుండును. ౫౫౨

లక్ష్యాలక్ష్యగతిం త్యక్త్వా య స్తిష్ఠే త్కేవలాత్మనా
శివ ఏవ స్వయం సాక్షా దయం బ్రహ్మవిదుత్తమః. 553

[పాము అని అనుకొనబడినది నిజమునకు త్రాడే అని గ్రహించినట్లు, జగత్తు అని అనుకొనబడుచున్నది బ్రహ్మమే అని గ్రహించి] లక్ష్యము(=బ్రహ్మము) అలక్ష్యము(=జగత్తు) అను భేదభావము విడిచి బ్రహ్మముగానే యుండు ఉత్తమబ్రహ్మజ్ఞాని సాక్షాత్తుగా శివుడే. ౫౫౩

జీవ న్నేవ సదా ముక్తః కృతార్థో బ్రహ్మవిత్తమః
ఉపాధినాశాద్ బ్రహ్మైవ సన్ బ్రహ్మాప్యేతి నిర్ద్వయమ్. 554

బ్రహ్మమే అయిన బ్రహ్మవి త్తముడు ఉపాధినాశముచే నిర్ద్వయమగు బ్రహ్మమందే లయించును. దేహము పడిపోకున్నను అతడు కృతార్థుడే, సదా ముక్తుడే. ౫౫౪

శైలూషో వేషసద్భావాభావయో శ్చ యథా పుమాన్
తథైవ బ్రహ్మవిచ్ఛ్రేష్ఠ స్సదా బ్రహ్మైవ నాపరః. 555

నటవృత్తియందున్న మానవుడు వేషమును వేసికొన్నప్పుడును, తీసివేసినప్పుడును తాను తానే. అట్లే ఉత్తమబ్రహ్మజ్ఞానియు తాను సదా బ్రహ్మమే అగును, వే రేదియు కాడు. ౫౫౫

యత్ర క్వాపి విశీర్ణం స త్పర్ణ మివ తరో ర్వపుః పతతాత్
బ్రహ్మీభూతస్య యతేః ప్రాగేవ తచ్చిదగ్నినా దగ్ధమ్. 556

బ్రహ్మీభూతుడగు యతీంద్రుని దేహము, మునుపే జ్ఞానాగ్నిచే దగ్ధమై యున్నట్టిది, చెట్టునుండి పండుటాకు రాలినట్లుగా ఎక్కడ పడిపోయినను పోవును గాక. ౫౫౬

సదాత్మని బ్రహ్మణి తిష్ఠతో మునేః పూర్ణాద్వయానన్దమయాత్మనా సదా
న దేశకాలాద్యుచితప్రతీక్షా త్వఙ్మాంసవిట్పిణ్డవిసర్జనాయ. 557

పూర్ణమును అద్వయమును ఆనందమయము నగు ఆత్మను పరమాత్మయందు ఐక్యమొందించుకొన్న మునీంద్రుడు త్వఙ్మాంసమలమూత్రపాత్రమగు తన దేహమును విడనాడుటకు దేశకాలప్రతీక్ష అక్కఱ లేదు. ఎక్కడైనను ఎప్పుడైనను దేహమును విడనాడ వచ్చును. ౫౫౭

దేహస్య మోక్షో నో మోక్షో న దణ్డస్య కమణ్డలోః
అవిద్యాహృదయగ్రన్థిమోక్షో మోక్షో యత స్తతః. 558

ఏల యన, అవిద్యాహృదయగ్రంధి (= ముడి) వీడుటే మోక్ష మగును కాని, దండమునో కమండలువునో దేహమునో విడనాడుట మోక్షము కాదు. ౫౫౮

కుల్యాయా మథ నద్యాం వా శివక్షేత్రేఽపి చత్వరే
పర్ణం పతతిచే త్తేన తరోః కిం ను శుభాశుభమ్. 559

చెట్టునుండి రాలెడి ఆకు కాలువలో బడిన నేమి? నదిలో బడిన నేమి? శివక్షేత్రమున బడిన నేమి? ముంగిట బడిన నేమి? అందువలన ఆ చెట్టునకు గలుగు శుభమును లేదు, అశుభమును లేదు. ౫౫౯

పత్రస్య పుష్పస్య ఫలస్య నాశవ ద్దేహేన్ద్రియప్రాణధియాం వినాశః
నైవాత్మన స్స్వస్య సదాత్మక స్యానన్దాకృతే ర్వృక్షవ దస్తి చైషః. 560

ఆకులు పువ్వులు పండ్లు రాలినను చెట్టు చెక్కు చెదర కుండును. అట్లే దేహము ఇంద్రియములు ప్రాణము బుద్ధి అనునవి నశించినను సచ్చిదానందమగు ఆత్మకు సేగి లేదు. చెట్టువలె ఇదియు తిరముగ నుండును. ౫౬౦

ప్రజ్ఞాన ఘన ఇత్యాత్మలక్షణం సత్యసూచకమ్
అనూద్యోపాధికస్యైవ కథయన్తి వినాశనమ్. 561

'ప్రజ్ఞాన ఘన' ఇత్యాదిగా, సత్యసూచకముగా ఆత్మలక్షణమును దెల్పు శ్రుతులు 'ఉపాధులు మాత్రమే నశించు'' నని చెప్పుచున్నవి. ౫౬౧

అవినాశీ వా అరే ఒయ మా త్మేతి శ్రుతి రాత్మనః
బ్రవీ త్యవినాశిత్వం వినశ్యత్సు వికారిషు. 562

వికారములు నశించునే కాని ఆత్మ నశింపదు, ఆత్మ అవినాశి— అని ''అవినాశీ వా అరే అయం ఆత్మా'' అనెడి శ్రుతి చెప్పుచున్నది. ౫౬౨

పాషాణవృక్షతృణధాన్యకడఙ్గరాద్యా దగ్ధా భవన్తి హి మృ దేవ యథాతథైవ
దేహేన్ద్రియాసు మన ఆది సమస్తదృశ్యం జ్ఞానాగ్నిదగ్ధ ముపయాతి
పరాత్మభావమ్. 563

మట్టినుండి ఉద్భవిల్లిన తాళ్ళు చెట్లు గడ్డి ధాన్యము పొట్టు మున్నగునవి కాలిపోయి నప్పుడు మట్టిగనే రూపొందునట్లు, ఆత్మయందు భ్రాంతికల్పితములగు దేహము ఇంద్రియములు మనస్సు మున్నగున వన్నియు జ్ఞానాగ్నిచే దగ్ధములైనప్పుడు ఆత్మయందే పర్యవసించు చున్నవి. ౫౬3

యోగపారబోధిని—11

రాజయోగము

శ్రీ జ్ఞానేశ్వరానందస్వామి

(గతసంచిక తరువాయి)

తర్వాతి సాధన బ్రహ్మచర్యం. బ్రహ్మచర్యం అంటే ఊర్ధ్వరేతస్కత, వీర్యస్ఖలన నిరోధం. (బ్రహ్మమందు సంచరించడం అని శబ్దార్థం.) ఏ రంగంలో చక్కగా పాటుబడ గోరినా, వీర్యమును నిలువరం చేసికోవాలి. విశేషించి యోగసాధకునకు బ్రహ్మచర్యం చాల ముఖ్యం. అందువల్ల గలిగే లాభాలు శారీరకములు మానసికములు ఆధ్యాత్మికములు అని ముప్విధాలు. కామాభిలాషకు అడుగున అమరత్వాభిలాష ఉంది. కాబట్టి ఆ వీర్యాన్ని కామోపభోగంవంకనుండి మరల్చి మార్గం

మార్చితే, మహోన్నతమైన అమరత్వసిద్ధికి సాధకం ఔతుంది.

మానవుల అంతఃకరణప్రబోధాలు ఎప్పుడూ మంచివిగా ఉండవు. అయినా జాగ్రత్తగా ఉండండి; ఎదురుతిరగడం కూడదు. మితిమీఅడం ఎంత చెడ్డదో ఎదురుతిరగడమున్నూ ఇంచుమించు అంత చెడ్డదే. ఏవో కొన్నిటిని మానుకొన్నంతమాత్రంచేత నీవు అతిమాత్ర పవిత్రుడవైనట్లుగా భావించకు. యోగవిద్యను అర్థించే వ్యక్తి తన్ను పురుషునిగా గాని స్త్రీనిగా గాని భావించక కేవలం మానవ వ్యక్తిగా మాత్రం భావించుకోవడం నేర్చుకోవాలి. స్త్రీత్వపురుషత్వస్మృతి ఏమాత్రం ఉన్నా పరస్పరసంచలనం కలిగి తీరుతుంది. సంచలనస్వరూపం మానసికంగాని, శారీరకంగానీ మనస్సులో కలవరపాటు కలిగిస్తుంది. వీర్యం నిలువరం చేసుకుంటే బుద్ధిబలమూను తక్కిన అన్నిశక్తులకు చురుకైన అభివృద్ధియు చేకూరుతాయి. యోగాభ్యాసానికి అతిమాత్ర బలిష్ఠమైన దేహం, సుదృఢములైన నరములు కామలోభసంక్షుబ్ధం కాని తీక్ష్ణమైన మనస్సును ఉండాలి. కాబట్టి యోగవిద్యార్థి స్త్రీత్వపురుషత్వాలజ్ఞప్తిని దులిపివేసుకోవాలి. అదే బ్రహ్మచర్యం అంటే.

యోగికి సంరక్షకమైన ప్రహారిగోడలోని అయిదవ స్తంభం అపరిగ్రహం = దానాలు గ్రహించకుండడం. దీన్ని సరిగ్గా అర్థం చేసుకోవడం అవసరం. మీకు దానాలిచ్చిన వారు మీవల్ల ప్రతిఫలం నిరీక్షిస్తారనుకోండి, మీ స్వేచ్ఛను మీరు నిలుపుకోగలం అనుకుంటున్నారా? వారిమీద పక్షపాతం చూపక ధర్మపక్షపాతం మీరు చూపగలరా? ''వారు మనకు అప్పుడప్పుడు అది ఇది యిచ్చినవారు కదా'' అనే కృతజ్ఞస్మృతి మనస్సును సదా కలవరపరుస్తుంటుంది. కానుకలుకూడ ఒక్కొక్కప్పుడు లంచాలవుతాయి. కాబట్టి వివేకం కలిగి ఉండాలి. ఈసూత్రం పాటించండి. కానుక ఇస్తున్నవాడికి ప్రేమే తప్ప, వేఱు ప్రతిఫలాపేక్ష లేకుండేటట్లు చూచుకోండి. అది వారు కేవలం అప్రార్థితంగా తమంతట ఇస్తున్న కానుకగా ఉండేటట్లు చూడండి. దానం పుచ్చుకునేవాడు ఏమీ కోరగూడదు. ఏవస్తువుమీద మనకు తీవ్రాశ ఉందో దాన్ని కానుకగా పుచ్చుకుంటే, ఇచ్చిన వాళ్ళకు మనం బద్ధులమై ఉండవలసివస్తుంది. ఆవస్తువుమీద మనకు ఆశ లేక, దాతలు అప్రార్థితంగా కేవలం ప్రేమచేత తమంతట ఇచ్చిన కానుకైతే, దాన్ని పుచ్చుకొన్నందువల్ల బానిసతనం గానీ, చిక్కు గాని కలుగదు.

ఇచ్చుకోలు పుచ్చుకోలు లేక పోతే ఈ ప్రపంచం ఎడారే. ఐనా, ఆధ్యాత్మికశక్తిని కాచుకోండి. పిసినారి వాడికి డబ్బుమీద ఉన్న ప్రీతివంటి ప్రీతి మీకు ఆధ్యాత్మికశక్తిమీద ఉండాలి. ఎందుచేత కానీ, ఆధ్యాత్మికశక్తిని తఱిగిపోనీక చూచుకోండి ఇతరులకు మనం బద్ధపడి ఉండవలసినట్లుగా వాళ్ళవద్ద కానుకలు పుచ్చుకొన్నామంటే, ఆధ్యాత్మికశక్తి చెడుతుంది. ఇబ్బందులలో చిక్కుకోడానికంటె, ముందు జాగ్రత్త కలిగి ఉండడం మేలు. అటువంటి సందర్భాలను నాణ్యమైన రీతిలో తప్పించుకోండి. దాతకు ప్రతిగృహీతకు మధ్య సూక్ష్మమైన పరివర్తనం సాగిపోతుంది. కాబట్టి వివేకరహితంగా బహుమానాలు పుచ్చుకోకుండా మెలకువ కలిగి ఉండాలి. కానుకల సమర్పణస్వీకారాలు జరిగే సందర్భాలలో వివేకం అనే నేత్రాన్ని సదా తెఱిచి ఉంచుకోండి. గలభా చేయకండి, గ్రుడ్డిగా

నమ్మకండి, వివేకాన్ని సదా అవలంబించి ఉండండి.

మునుపు ఒక యోగి ఉండేవాడు. అతడు చాలా సంవత్సరాలు సాధన చేశాడు. పరివ్రాజకుడుగా తిరుగుతుండిన దినాలలో ఒక రాత్రి అతడొక ధనవంతునింట విశ్రమించి అతని ఆతిథ్యం స్వీకరించాడు. గదిలో ఒక వెలపొడుగు వస్తువుమీద ఆ యోగిదృష్టి ప్రసరించింది. చూచినకొద్దీ అతనికి ఆ వస్తువుమీద మరులు హెచ్చింది. మనస్సును అదుపులో ఉంచుకోలేకపోయ్యాడు ఆ వస్తువును సంచిలో వేసుకొని వెలుపలికి వెడలిపోయ్యాడు. కాసేపటికి ఈలాగు తలపోసుకున్నాడు: 'నేను చేసిన పని ఏమిటి? దొంగతనం కదూ!' వెంటనే అతడు ధనికునింటికి తిరిగి వచ్చి, వస్తువు నిచ్చి "ఏదో ఒళ్లు తెలియక ప్రవర్తించాను, మన్నించండి" అని ప్రార్థించాడు. ఆ ధనవంతుడొక బొబ్బునవ్వు నవ్వి "తాము నాకు అతిథిగా ఇక్కడే ఉండండి" అని కోరాడు. నిరాకరించి యోగి వెడలిపోయ్యాడు.

ఆ సమీపంలోనే మరొక యోగి ఉండినాడు. ఆ యోగితో ఈ యోగి జరిగిందంతా చెప్పాడు. ఆయన ఇంచుకైనా ఆశ్చర్యపడక ఈలా అన్నాడు. "సోదరా, అందుకు కారణం నాకు తెలుసు. ఆ సంపన్నుని ఆతిథ్యం నీ మనశ్శరీరాలను కలుషితాలనుగా చేసింది. అతడు ధనాన్ని అపమార్గాలలో సంపాదించాడు. అమాయకుల చెమటోడించి నెత్తురు చిందించి సంపాదించిందే అతనివద్ద ఉన్న ప్రతిపైసాయు. అతని అన్నం తిన్నందువల్ల ఈ దొంగబుద్ధి నీలోనికి సంక్రమించింది. నీచేత దొంగతనం చేయించింది."

ఇతరులవద్దనుండి దానాలు ఉపకారాలు ఆతిథ్యమూ స్వీకరించేటప్పుడు ప్రతివాడూ చాల జాగ్రత్తగా ఉండాలి. వాని ప్రభావం అతని మనస్సుమీద అతిసూక్ష్మమార్గంలో ప్రసరిస్తుంది.

ఆఱవసాధన శౌచం. శౌచం అంటే బాహ్యశుద్ధి, ఆంతరశుద్ధి, శరీరశుద్ధి, మనశ్శుద్ధి. శరీరశుద్ధినిగూర్చి చాలవఱకు మీకు తెలుసు. కాబట్టి దాన్ని గురించి నేను చెప్పను. కాని ఒకముఖ్యవిషయం ఉంది. విశుద్ధి లోపలినుంచి వెలుపలికి ప్రసరించేటట్లు అలవఱచుకోవాలి. విశుద్ధి అంటే లోకులను వంచించి వాళ్ళ కళ్ళల్లో దుమ్ముచల్లే వేషం కాదు. పైకి విశుద్ధివేషం ఎంత వేసినా, లోపల మాలిన్యం ఉంటే, దాగదు. వంచన అనే కళను అభ్యసించకండి. మనస్సు పరిశుద్ధంగా ఉంటే దేహం దుస్తులూకూడ పరిశుద్ధాలుగా ఉంటాయి. పనులు ఒకపద్ధతిలో ఒకక్రమంలో నిర్వర్తితము లవుతుంటాయి. కాబట్టి విశుద్ధమైన మనస్సును జీవితపువాడుకలను పెంపొందించుకోండి.

మనస్సు విశుద్ధంగా ఉండాలంటే ఇతరుల గుణాలు మాత్రమే అందు హత్తుకోవాలి, దోషాలు అంటకూడదు. ఒకప్పుడు ఒక మనుష్యుడు మురికికాలిగుంటలో పడ్డాడు. చుట్టుపట్ల వారందఱూ పరుగున వచ్చి తమ ముక్కులను అతనికేసి రుద్దారు. మురికి అంతా వాళ్ళ ముక్కులకు అంటుకొన్నది. తుడవబడ్డట్లుగా అతడు విశుద్ధు డయ్యాడు! ఈర్ష్య అసూయ అనుమానం అనేవి మనస్సులో మురికి నేర్పఱుస్తాయి అని జ్ఞప్తి ఉంచుకోండి. వ్యర్థాలాపాలుకూడ మనస్సును కలుషితం చేస్తాయి. వెలిసంచారాన్ని మానేటట్లుగాను కలతలకు లోనుకాకుండేటట్లుగాను, మనం మనస్సును తర్ఫీదుచేయాలి. లోపలి సంకల్పశుద్ధియు ఆశయశుద్ధియునే వెలుపలిశుద్ధికంత ఆవి

ప్రకృతము లౌతాయి. విశుద్ధిపరత ఇంచుమించు భగవత్పరతే అంటారు, ఔను మన శ్శుద్ధి. మనశ్శుద్ధి అనగా నిస్సంగత్వము నలవఱచుకొనుటే. వస్తువుల సంగం ఉండినట్లైతే మనస్సు కళంకితం కాకపోదు.

ఏడవ సాధన సంతోషం. మనస్సంతుష్టి లేక, ఏమంచినైనా సాధించినవా డుంటే, నాకు చూపండి. సదా అసంతుష్టుడుగా ఉండే వాడు, ఏ రంగంలోను ఏలాటిపురోగతిని సాధింపజాలడు. సంతుష్టి ఏర్పడితే ఇక పురోగతి ఉండ దని కొంద అనుకుంటారు. కాని ఎంతెంతో సాధించినవారు, వేత్తేమైనా అయితే కావచ్చు కాని, అసంతుష్టులుమాత్రం కా రనడం నేను కనుగొన్నాను. అసంతుష్టులు సాధారణంగా సోమరులుగా ఉంటారు, ఎందుకూ పూనుకోరు. వారు ఏ ప్రయోజనంకోసమూ ఏమీ సాధించరు. సంతుష్టి ఏర్పడితే ఉద్యమం నశిస్తుం దనుకోవద్దు. అసంతుష్టి మానవునికి బంధం. వివేకమార్గంలో సంతుష్టిని పెంపొందించుకోవాలి.

సంతుష్టి అంటే ఏమి? సంతుష్టి అనున దొక మనఃపరిస్థితియే కాని మన అందుబాటులో ఉండే సంపత్సమృద్ధులు కావు. అసంతుష్టి అంటే మనస్సంక్షుబ్ధదశ. ఈ దశలో మనస్సు పై భాగంలో కెరటాలు హెచ్చుగా పుట్టుతుంటాయి. అసంతుష్టిని కలిగించుకొని జీవిత సంక్షోభం చెందకండి. ఇప్పటి మీ పరిస్థితికి సంతృప్తులై సంతోషించండి, ఈ మెట్టునుండి నిర్మాణం సాగనివ్వండి. సంతుష్టి లేని మనస్సుకు శాంతియు సమస్థితియు ఉండదు, యోగంలో పరిపూర్ణత సిద్ధించదు.

ఎనిమిదవ సాధన తపము. తపస్సు అను మాట విన్నంతనే అనేకులు గడగడలాడి పోతారు. తపస్సు అంటే పస్తు లుండడం, చర్మములు కప్పుకోవడం, సంస్కారహీనములైన మార్గాలలో జీవితం గడపడం అని వాళ్ళనుకుంటారు. తపస్సుకు అర్థం ఇదే ఐతే, లోకములోని ఊరుద్రిమ్మరు లందఱూ యోగివతంసులౌతారు! ద్వంద్వములవల్ల పొంగు క్రుంగులకు లోనుగాక ఏకరీతిజీవికిని అలవఱచుకోవడమే తపస్సు. మేలుకీళ్లు, రోగారోగ్యాలు, నిందాస్తుతులు, సంయోగవియోగాలు మొదలైన ద్వంద్వానుభూతుల ఓర్చుకోగల శక్తిని గడించడమే తపస్సుకు ప్రయోజనం. జీవితంలో శాంతి కావాలంటే, నాణెపుటిరువైపులను స్వీకరించ గలిగి ఉండాలి. ద్వంద్వములందలి సంగంచేతనే మనఃప్రశాంతి విచ్ఛిన్నమౌతుంది. అప్పుడితరులు మీమీద పువ్వులు చల్లినా, చెప్పులు రువ్వినా, మీ కొక్కటే.

ఏరంగంలో ఏమి సాధించగోరినా, నిస్సంగత్వం కొంత అలవఱుకోక తప్పదు. మీరు సంఘసేవ చేయ పూనుకుంటూ రనుకోండి. కాటకంచేత వఱదలచేత అంటువ్యాధులచేత బాధపడుతుండే ప్రజలకు సాహాయ్యం చేయవలసిన ఆవశ్యకత మీకు కలిగిం దనుకోండి. వేళ తప్పకుండా మీకు భోజనమూ విశ్రాంతి అమరాలి అనుకుంటే, ఆ సాహాయ్య కార్యక్రమాన్ని మీరు విజయవంతంగా నిర్వహించ గలుగుతారా? నిర్వహించగలుగవలె నంటే సొంత సౌకర్యాలను వదలుకోవడం అలవఱచుకోవలె. అదే తపస్సు. జరూరు కలిగితే, ఏ సౌకర్యం లేకపోయినా సరిపుచ్చుకోగలట్లు మీ మనశ్శరీరాలను తర్ఫీదు చేసుకోండి. అది మీ కెంతో బలం చేకూర్చుతుంది. ఈ శరీరం ఒక యంత్రంవంటిది. ఇష్టమైన మార్గాలలో దానిని సరిపఱచుకోవచ్చు. అట్లు సరిపఱచు

కునే సామర్థ్యం యోగమార్గానుసారికి అత్యా వశ్యకం.

యోగి అంతర్ముఖతను అలవఱచుకోవాలి. మనం సాధారణంగా సంక్షోభానికి కారణము మును వెలుపల వెతుకతాం. లోపలనుండి దాన్ని అదుపులో ఉంచడానికి ప్రయత్నం చేయము. యోగి తన అంతఃప్రకృతియందు అక్కఱ వహిస్తాడు. ప్రతిపనిలోను ఆత్మ నిగ్రహం పాటించాలి. శీలం బలపడే రీతిలో, మనశ్శరీరాలను తర్ఫీదుచేయండి. ఆధ్యాత్మిక బలం పెంపొందడానికి కొంతకాలం పైవేషం విషయంలో నిరాదరం గలిగి ఉండండి. పరిహా సాలను ఓర్చుకోండి. మాటలాడే విషయం లోనూ ఎంతో క్రమశిక్షణ అవసరం. ''ఎదుటి వారిని నొప్పించే మాట ఒక్కటికూడా మన నోటినుండి వెలువడకూడదు.'' ఈ నియమాన్ని ఆఱునెలలకాలం పాటించండి. ఎప్పుడైనా నియమం తప్పితే, మిమ్ము మీరే దండించు కోండి. వాక్కును అదుపులో ఉంచుకోవడం యోగవిద్యార్థికి ముఖ్యం. వారాని కొక్క దినం మౌనవ్రతం పాటించడానికి ప్రయత్నిం చండి. ఐనా, మౌనంగా ఉండేదినాలు ఏడుగా ఉండనీయకండి. సదా వాగుతుండడంవల్ల ఇతర భావావిష్కరణమార్గాలు మూసుకుపోతాయి.

సంభాషణను అదుపులో ఉంచడం ఎంత కష్టమో, పూర్తి మౌనం పాటించడం అంత కష్టం కాదు. మనస్సు సూక్ష్మం అయ్యేకొద్దీ, సంక్షోభకసంచలనాలకు మఱింతగా గుఱి అవు తుంది. అన్నివైపుల పనులలోను యోగికి తపస్సు చాల అవసరం.

తొమ్మిదవ సాధన స్వాధ్యాయం, అంటే కాలమును క్రమమును తప్పని చదువు, అభ్యాసం. దినాని కొకక్రమం ఏర్పఱచుకొని దానిని తప్పకుండా సాగించండి. మనకు లోపల సర్వమూ క్రమబద్ధంగా సాగుతుంది. క్రమబద్ధ తను బుద్ధిపూర్వకంగా పాటించినయెడల అల్ప క్రమతో అనల్పకార్యాలు నెఱవేఱుతాయి. క్రమబద్ధతయే సాధనలో మిమ్ము ముందుకు తీసుకుపోతుంది. చదువులో కాలము క్రమము తప్పకుండు నాడుకచే అత్యధిక ప్రతిఘటనశక్తి మీకు కలుగుతుంది. క్రమబద్ధత, నిలుకడ, పట్టు దల మీకు లేకపోతే, ఒక చిన్నయిబ్బంది కల్గి నంతమాత్రమునకు మీరు క్షోభిల్లితే, ఒక పిల్ల గాలి మిమ్ము దారితప్పించగలిగితే, మీరు ఎప్పుడుకానీ, ఏ ఘనకార్యమునుకానీ సాధింప జాలరు. గాలి వీచిన వంక కెల్ల తిరుగు వాయు సూచివలె, మాటిమాటికి మాఱకండి. అసాక ర్యాలను, అడ్డాలను చిక్కులను ఎదిరించి నిల వండి వాటితో చెప్పండి :— ''మీరు చుట్టు ముట్టినా నాస్థానంనుండి నన్ను ఒక్క అంగుళ మైనా కదల్పజాలరు. లోకమంతా ఎదిరించినా, నా సాధనను ఆపడం వాళ్ళ తరం కాదు.'' అని మీకు వీరసంకల్పం ఉండాలి. ఈ పట్టుదల లేనందువల్లనే చాలమందికి వారు కోరినవి సిద్ధించడం లేదు. మీ శీలంలో భాగంగా అమరిపొయ్యేవి, మీరు చేసే పనులు కావు, వానిని చేయడంలో మీరు పాటించే సక్రమత.

సాధనలో సడలని పట్టుదలకు నేను చూచిన శ్రేష్ఠములైన లక్ష్యాలలో ఒకటి వారణాశి లోని తొంబదేండ్ల మగువ. నలువదేండ్ల కాలం ప్రతిదినం ప్రొద్దున ఆమె భగవద్గీతను బిగ్గరగ చదువుతూ వచ్చినది. ఈ నిత్యపారా యణానికి ఒక్కవిఘ్నమువైనను రానీయ లేదు. ఆమె యోగినియూ కాదు, విదుషియూ కాదు 'లోకంలో నేనొక సామాన్య వనితను' అనియే ఆమె చెప్పుకుంటుంది, కాని ఆమెలో నేను గుర్తించిన సుగుణాలు ఏ యోగినిలో ఉన్నా,

ఆ యోగిని గర్వించవచ్చు. క్రితేసల ఒక సంభవం విన్నాను. వారణాశిలో కోతులెక్కువ. కోతుల పోకిరితనమూ ఎక్కువే. ఒక కోతి ఆవృద్ధురాలి కంటిఅద్దాలజోడును అపహరించి కొనిపోయిందిట. పాపం, ఆమె ఎక్కువగా కలత చెందింది. మరొక కంటిఅద్దాలజోడు తాను సంపాదించగలంతవరకు, కొన్నాళ్ళ పాటు భగవద్గీతాపారాయణం ఆగిపోతుం దని ఆమె అనుకుంది. కాని ఏం జరిగిందో వింటే మీరు ఆశ్చర్యపడతారు! అన్నియేండ్లకాలం ప్రతిదినమూ చదువుతూ వచ్చిన కారణంగా, భగవద్గీత ఏడువందల శ్లోకాలు ఆమెకు కంఠపాఠం అయ్యాయి. కాబట్టి కంటి అద్దాలజోడు లేనికాలంలో పారాయణం విఘ్నితం కాలేదు. అట్టిది నిరంతరాభ్యాసమహిమ!

బైబిలు చదువడంలో గానీ, కొరాను చదువడంలో గానీ, ఏ పవిత్రగ్రంథపారాయణంలో గానీ, ప్రార్థనలో గాని జపంలో గానీ, ధ్యానంలో గాని, ఎందులోనైనా గాని అటువంటి నిలుకడ ఉంటే, సిద్ధి కలిగితీరుతుంది. పంద్రెండేండ్లకాలం భగవన్నామము ప్రతిదినం ప్రొద్దున ఐదుపర్యాయములు చెప్పిచూడండి. కాలము క్రమము తప్పక అది సాగితే, దాని ఫలితం మీరే చూస్తారు.

సాధనలలో కడపటిది, పదవది, ఈశ్వర ప్రణిధానం, అంటే సాధకుడు తన్ను ఈశ్వరునికి అర్పించుకోవడం. ఒక మహోన్నతశక్తి మిమ్ము ముందుకు తీసుకు వెళుతున్నాడని సదా భావించండి. ఆ శక్తిని దేవు డనండి, లేదా మీకు నచ్చిన ఏ పేరుతోనైనా నిర్దేశించండి. ఆ శక్తి కృపానుగ్రహముల చేతనే మీరు విహితసాధనలను తపఃక్రమాలను నిర్వహింపగలిగారన్న భావం సదా మీకుండనివ్వండి. మీ సాధనలను సాధనల ఫలితాలనుకూడా ఆశక్తికి సమర్పించండి. సత్ఫలితాలను మీ దగ్గరే ఉంచుకొన్నారంటే, అవి మీకు బంధకాలు అవుతాయి. ఉన్న ఫలితాలను సకల ప్రాణులను అనుభవించనీయండి. స్వలాభం నిరీక్షించకండి.

మీ సాధనల ఫలితాల నన్నిటిని మీయిష్టదైవానికి అర్పితం చేయండి. మీరు ఏంసాధించి ఉండినా, అది మీసామర్థ్యంగా భావించకండి. మీ పురోగతిని కొలిచిచూచుకునే ప్రయత్నం ఎన్నడూ చేయకండి. తాను నాటిన మొలక పెంపొందడం చూడవలెనని ఒకడు ప్రతిదినం వేరులను త్రవ్వి చూచేవాడుట! ఆ మాదిరి చేయకండి. ఒక సన్న్యాసి తన చిన్ననాటి మిత్రు నొకని కలసికొన్నాడుట. మిత్రుడు సన్న్యాసిని అడిగాడు 'సన్న్యాసిదీక్ష గ్రహించినందువల్ల, నీకు కలిగిన లాభము లేవి?' అని. సన్న్యాసి బదులు చెప్పాడు, "సోదరా, నేను ఏ మెట్టులో ఉన్నానో నాకు తెలియదు. నేను లెక్క నంతా కూడి కట్లు తేల్చుకో లేదు."

యోగకర్షకుడు తన మూడున్నరమూరల భూమిని కాపాడుకునేందుకు పాటించవలసిన యీ పదిరాజయోగసాధనలున్నూ నీతిశాస్త్రానికి మూలభూతములైనవి. మీకు యోగసాధనలో అభిరుచి ఉండినా లేకున్నా, పైని చెప్పిన నియతులను మీ జీవితంలో పాటించితే, ఏ కార్యరంగంలోనైనా మీరు నెగ్గుతారు. వీటిని పాటించకపోతే యోగవిద్యార్థి పురోగమించజాలడు అన్న సంగతిని చెప్ప నక్కఱ లేదు.

రాజయోగాంగాలలో మూడవది నాలుగవది ఆసనం, ప్రాణాయామం, పైసారి ప్రసంగంలో వాటిని గూర్చి ముచ్చటించుకుందాం.

(సశేషము)

శ్రీ రామకృష్ణుని చమత్కార హాస్యములు

శ్రీ తుమ్మల పేరారెడ్డిగారు

(1974 అక్టోబరు సంచిక తరువాయి)

బ్రాహ్మసమాజీయులలో డంభము ఎక్కువగా కనబడుచుండెను. ఛలోక్తుల ద్వారా శ్రీరామకృష్ణుడు వారికి బుద్ధికఱప గోరెను. వారిప్రార్థన విధానము లెట్లుండునో చూతమని శ్రీరామకృష్ణు డొకసారి బ్రాహ్మసమాజమందిరమున కేగెను. ప్రార్థన సల్పించినయుపదేశకుడు భగవంతుని ఐశ్వర్యాశ్చర్యముల కొనియాడి 'ఇక మనము ధ్యానింతముగాక' అనెను. అంతట అందఱును కన్నులు మూసికొనిరి. రెండు నిమిషములైన నైనవో లేవో, వెంటనే అందఱును కన్నులు తెఱచిరి. అద్వితీయ మూర్తియైన శ్రీరామకృష్ణుడు దానిని జూచి నవ్వకుండుట కిష్టపడలేదు. సహజచమత్కారముతో ఇట్లనెను "చూడు, కేశవా, మీ ధ్యాన మెట్లున్నదనగా.........". ఆయన యభిప్రాయమును వినుటకు కేశవప్రముఖులు ఆత్రపడిరి, ఆయన చెప్పినది - "చెట్లమీద కూర్చున్న కోతుల చెయ్యమును తలంపించునదిగా ఉన్నది. కోతులు ఏవో దీర్ఘాలోచనలో నున్నట్లు కనిపించునే అవి తలంచుచున్నదెల్ల చెట్లలోని పొరకాయలపై గుమ్మడికాయలపై అరటికాయలపై వంకాయలపై దుముకుటకు సమయమెప్పుడు దొరకునా యని". కేశవాదులు నవ్విరి.

సత్యాన్వేషకుడగు శ్రీరామకృష్ణుడు, ఎవరినిగాని నరేంద్రనాథునినైన—ఉపేక్షింపడు. నరేంద్రనాథు డొక భక్తిగీతమును పాడుచుండెను. ఆ పాటలోని ఒక గీటున కర్థ మిది: "భగవంతుని నిరంతరముగ ధ్యానింపవలెను" ఆ పాటను పాడుచున్నవానికిగాని వినుచున్న వారికిగాని సదా సర్వకాలము భగవంతుని ధ్యానించుచుండుట శక్యము కాదని శ్రీరామకృష్ణు డెఱుగును. వెంటనే చుఱుకుగను తమాషగను ఆయన అన్న మాట "దైవప్రార్థనమును దినమునకు రెండు పర్యాయములు మాత్రమే చేయుము". అక్కడ నున్నవారి నవ్వుతో ఇల్లు మ్రోగిపోయెను.

ఎవరు తనకు ప్రీతిపాత్రులో వారితోనే శ్రీరామకృష్ణు డిట్లు తమాషా నస గలడు. ప్రీతి గలవాడే సరియైన రీతిలో దండించును. శ్రీ చేరనే ఆయన విజయకృష్ణ గోస్వామితో "నా త్రి[illegible]స్వరూపము నీ [illegible]వించుమించు ఉన్నత్రావస్థయం దుంటివి. అందుకు నాకు సంతోషమే. కాని ఇంటి పైకప్పు ఎప్పుడైన కూలునేమో అనియే నా భయము"—అని చెప్ప గలిగెను, (విజయుని దేహము లా

గురుదేవుని దర్శించుటకు నరేంద్రనాథుడు దక్షిణేశ్వరమునకు తఱచు వచ్చెడివాడు. కాని అతని కటిమొద్ద నున్న ప్రతిబంధములను త్రెంచుకొనుట సులభము కాకుండెను. నరేంద్రుడు సదా తనతోనే ఉండవలెనని గురుదేవుని తలంపు. కాని కొన్నాళ్ళవఱకు అది సాధ్యపడలేదు. అందు కొక తమాష కథను గురుదేవుడు చెప్పెను. ఒకప్పు డొక ప్రేతమునకు ఒంటరితనము గలిగెనట. సంఘముగ నుండ మను కోరిక ప్రేతములకు కూడ కలదు. కావున ఆ ప్రేతము సహచరులకై వెత్తత్తినదియుం బోలె త్రిప్పుట చెందెను. ఎప్పు డెవరు మరణించినను ఆ ప్రేతము తనకు మిత్రముగ నుండ గల దను కొండంత ఆశతో ఆ ప్రేత మచ్చటికి పరుగెత్తుచుండును - కాని దురదృష్టవశమున గంగాస్నానముచేతనో జ్ఞాతులు కావించిన శ్రాద్ధము

చేతనో దానికి ప్రేతత్వము తొలగిపోవును. కావున ఈప్రేత మొంటరిగనే యుండవలసి వచ్చెను, ఆప్రేతమువంటివాడను తా నని శ్రీరామకృష్ణుడు చెప్పుచుండెను.

ఒక్కొక్కప్పుడు శ్రీరామకృష్ణుడు శిశువు వలె ప్రవర్తించును. ఆప్రవర్తన శిష్యులకు వినోదము గూర్చును. ఆయన ఒకనాడొక బాలుని "నేను సద్బ్రాహ్మణుడనై నను ఉడుపులు ధరించు సామర్థ్యము, బాలునకు లేవన్లే నాకును లేదు. దిగంబరుడవై నీవు సంచరింప గలవా" అని ప్రశ్నించెను. "మీ యెదుట సంచరింప గల" నని బాలుడు చెప్పెను. ఒక రాత్రి శ్రీరామకృష్ణుడు పాన్పునుండి లేచి "పొండి, గట్లొరసికొనుచు పాఱుచున్న నదిని జూడు" డని శిష్యుల నంపెను. శిష్యులు ఇంచుక నాగరకులు. వారు ఉడుపులు ధరించి నది యొద్దకు పోవుసరికి వెల్లువ తగ్గియుండెను. "ఎట్లున్నది ప్రవాహ" మని శ్రీరామకృష్ణుడు శిష్యుల నడిగెను. "తగ్గిపోయిన" దన్నారు వారు. ఆయన ఇట్లు మందలించినారు. "మఱియు లారా, మీరు వచ్చునంతవఱకు ప్రవాహ మాగియుండవలె నందురా? 'ఏల మీరు నావలె ఉడుపులు తొడిగికొనక పోయియుండ రాదు?"

మఱొకప్పుడు శ్రీరామకృష్ణు డిట్లనెను— "చాతకము వాననీటిపైనే ఆధారపడియుండు నట్లు భక్తుడు భగవంతునిపైనే ఆధారపడి యుండును." నరేంద్రనాథుడు "చాతకము వాననీటినిమాత్రమే త్రాగు ననుట వట్టి కవి కల్పన" అనెను. నరేంద్రుని యీమాట ఆయ నను యోచింపబూంచెను. ఒకనాడు నరేంద్రు డేటినీటిని త్రాగుచున్న గుబ్బలమును జూపెను. [illegible]డు నవ్వి "ఇది చాతకము కాదు. నీ మాటలలో నమ్మకము నాకును లే"దనెను.

ష్ణునకు మానని కంఠవ్రణ మేర్పడెను. డాక్టరు మహేంద్రసర్కారు వైద్యము చేయుచుండెను. ఒకనాడు అక్కడి వారు గురుదేవుని వ్యాధి ముదిరిన దని డాక్టరుకు చెప్పిరి. "ఈదిన మేమేమి భుజించితి" రని డాక్ట రడిగెను. "ఉర్లగడ్డలు, పచ్చి అరటి పండ్లు, వంకాయలు, కోసుపువ్వు ముక్కలు కొన్ని" అని శ్రీరామకృష్ణుడు చెప్పెను.

తన్ను సమర్థించుకొనుటకై డాక్టరు "అయ్యబాబో! కోసుముక్కలు భుజించితిరా? ఎన్ని భుజించితిరేమి?" అని అడిచెను.

"ఒక్కటికూడ తినలే" దనెను. శ్రీరామ కృష్ణుడు. "కోసుపూరసమే మీ వ్యాధి ముదురుటకు కారణ" మని డాక్టరు గంభీరముగ తీర్మానించెను. తన తీర్మానమునకు ఉపపాదక ముగా తన జీవితము నుండియే ఒక కథను చెప్పెను. ఒకనాడు ఆయనకు రొమ్ముపడిసెము గల్గినది. అది ఏమందునను లొంగక 'మొండికి వేసికొన్నది. విచారింపగా అప్పుడు విశేషముగ 'మాంసక్కారై' పప్పును తినిపించుచుండినా రని అతనికి తెలిసినది. ఆ పప్పు జలుబును కలిగించు నది. డాక్టరు ఆ అవుపాలనే త్రాగెను, అందుచే రొమ్ముపడిసెము వచ్చినది.

శ్రీరామకృష్ణుడు ఇంతమాత్రమునకు వెనుక తగ్గువాడు కాడు. చింతచెట్టుప్రక్కన నడిచి నంతమాత్రమునకు అజీర్ణవ్యాధి కగ్గమైన యొకనికథను ఆయన చెప్పెను.

ఒకప్పుడు అధరసేను డను మఱొక భక్తుడు తన మిత్రు డగు బంకించంద్రఛటర్జిని శ్రీరామ కృష్ణునకు పరిచయపఱచెను. శ్రీరామకృష్ణుడు యమకాలంకార యుక్తముగా 'బంకిము బంకిము (= మేనివంపు గలవాడు)' అనెను. బంకిము గురుదేవుని తమ గ్రామమునకు రమ్మని పిలిచెను. అందుకు జవాబుగా శ్రీరామకృష్ణ

డొక కథను వ్రాసుచ్చెను. "మా గ్రామములో ప్రజలు తఱచు దైవప్రార్థనము చేయుచుందు" రనెను బంకిము. శ్రీరామకృష్ణు డిట్లనెను :— ఒకడు కొన్ని నగ లమ్ముటకై కొందఱు మిత్రు లతో కలిసి కంసాలి యంగడికి వెళ్ళెను. కంసాలియు నతనిమిత్రులును వైష్ణవులవలె కనబడిరి వారు వచ్చి నాతనిని మిత్రులను హృదయ పూర్వకముగ ఆదరించిరి. కంసాలిపనివాండ్లలో ఒకడు భక్తితో "కేశవ కేశవ" అనెను. అతడు శ్రీకృష్ణుని నామమును స్మరించుచున్నా డనుట స్పష్టము. కృష్ణుని సహస్రనామములలో 'కేశవు' డనున దొకటి. కమసాలి పెద్దయు ఆపాటిభక్తితోనే 'గోపాల గోపాల' అని అఱచెను. మఱొక అనుచరుడు ఉద్రిక్త భావముతో 'హరి హరి' అనెను. మూడవ అనుచరుడు 'హర హర' అనెను. నిజమునకు కమసాలియు అతని అనుచరులును వంచకులు. మొదటి అనుచరుడు అనుభవపరుడైన కమసాలిని "ఈ వచ్చిన బేరగాం డ్రెట్టివా" రని అడిగెను. వంగభాషలో 'కేశవ' అనగా "వా రెవరు" అని అర్థము. వయోఽనుభవవృద్ధుడగు కంసాలి "గోపాల" అనెను. "వచ్చినవారు వట్టిగొడ్లు, సులభముగా మోసపోవుదు" రని యర్థము. రెండవ అనుచరుడు చెప్పిన 'హరిహరి' అను మాటలకు "వీరిని దోచుకొనుట కనుమతి ని" మ్మని యర్థము, కమసాలి పెద్దపక్షముగా కడపటి అనుచరుడు చెప్పిన 'హరహర' అను మాటలకు "వీరిని దోచెదము గాక" అని యర్థము.

శ్రీరామకృష్ణుడు నరేంద్రునితో "అంత దూరము పోకు" మనెను. శ్రీరామకృష్ణుడతని నిట్లడిగెను, "ప్రియనరేన్, ఐహికపరులగు మానవులు తఱచు నిన్ను పరిహాసించుచుందురు. అప్పుడు నీ వేమి చేయుదువు?"

"వారు కుక్కలనియు మొఱుగుచున్నా రనియు తలంతు" ననెను నరేంద్రుడు. నవ్వుచు శ్రీరామకృష్ణుడు "అంత దూరము పోకు" మనెను.

శ్రీరామకృష్ణునకు ఆంగ్లభాషలో ఎబిసి లైనను తెలియవు తొలిదినాలలో నరేంద్రుడు ఆయనను అజ్ఞశిరోమణి అని సైత మనెను. ఆ కఱువాని నోటి దుడుకుతనము శ్రీరామకృష్ణు నకు ప్రీతినికూర్చెను. "నరేంద్రుడు తలచినంత అజ్ఞశిఖామణిని కాను, నేను. ఇంగ్లీషు అక్షరములు నేనెఱుగుదు" ననెను ఆయన. అనంతర కాలమున అయన నరేంద్రుని నొకసారి "ఇంకను చదువవలయు నను కోరిక నీ కున్నదా" అని అడిగెను. "ఇంతవఱకు నేను చదివినదాని నంతయు మఱచిపోవలె అనుటే నాకోరిక" అనెను సంస్కారమొందిన నరేంద్రుడు.

తెలిసినవా రందఱికంటె ఎంతో ఎక్కువగ తెలిసినవాడగు శ్రీరామకృష్ణుడు ఆంగ్లభాషాభిజ్ఞులనుగూర్చి ఏమైనను చెప్పి హృదయపూర్వకముగ నవ్వుట కలదు. కొన్ని విషయాలను ఇంగ్లీషులో చర్చింపు డని నరేంద్రుని మహేంద్రుని ఆయన తఱచు గోరుచుండెడివాడు. నరేంద్రు డింటికి పోబోవుచున్నప్పుడు శ్రీరామకృష్ణుడు "క్రొత్త పెండ్లికొడుకవు, తఱచు వచ్చుచుండుము" అనెను. నరేంద్రుని విశిష్టతనుగూర్చిన గురుదేవుని అంచనా గమనార్హము. తోకలను తాకితే మేని కొన్ని ఆవులు చప్పున పండుకొనును, మఱికొన్ని గంతులు వేసి చిందులు త్రొక్కును. అవి చాల ఉద్రేక పూరితములు. నరేంద్రుడు అటువంటివాడు" ఇది స్ఫుటమును సచమత్కారమునైన ప్రతిపాదనము.

అమెరికనులనుగూర్చిన తెలివిడి

శ్రీరంగనాథానందస్వామి

ప్రశ్న : వర్గమును వర్గముతో పోల్చి చూచినచో, శ్రుతిభాగమందుకూడ కొంత భేదముండదా?

జవాబు : ఉండదు, ఉండదు. శ్రుతిభాగములో భేదముండదు. ఉదాహరణము హృదయపవిత్రతాసక్తికత "పవిత్ర హృదయులు ధన్యులు, వారికి భగవద్దర్శనము కల్గు" నని జీసస్ చెప్పెను. అదొక శ్రుతివాక్యము. హృదయపవిత్రతను గడించుటెట్లు? అది మన చేతులలో ఉన్నది. నానామార్గము లున్నవి భక్తి జ్ఞానము కర్మము మున్నగు మార్గములన్నియు నున్నవి. అదే సిద్ధాంతభాగములోని శ్రుతిభాగ స్పృహణీయత! అన్నిటిని దాని ఒక్కటే అనుట లేదు. శ్రుతిభాగము స్థిరము, మారుపాటు లేనిది. కలహములు గల్గుటకు కారణమదే.

ప్రశ్న : భారతదేశములోని సంపదకంటె అమెరికాలోని పేదరికము క్రూరతరమైనదా?

జవాబు: భారతదేశములో సంపద ఉన్నది. అమెరికాలో పేదరికమున్నదందుమేని, అమెరికావారే పెక్కండ్రు నమ్ముట లేదు. అమెరికనులు అనుపేక్ష్యమైన రీతిలో ఈ సత్యమును గుర్తించినది ఈ దశాబ్దిలోనే. క్రిందటి సంవత్సరము పెక్కు వార్తాపత్రికలు అమెరికాలోని పేదరికమును బొమ్మలతో సహా ప్రకటించినవి. వాస్తవమైన పేదరికమును కష్టానుభావాలును అమెరికాలో ఉన్నవి. అమెరికనుల మొత్తము జనాభాలో ఒక నాల్గవ వంతువారు, నిజముగా పేదవారు. అయినను ఒకచోటికి పేదరికమైనది మరొకచోటికి పేదరికము కానేరదు. అమెరికాలో జీవితము గడుపుటకు అగు న్యూనతమమాత్రము. కాబట్టి రెండువేలయేనూరు రూపాయలు నెలాదాయము వచ్చువాడు అమెరికాలో పేదవాడే. అమెరికాలో అందరికంటె పేదవానికి నెలకు రెండువేలయేనూరు రూపాయలాదాయము వచ్చును మౌలికమూలమైన జీవితావశ్యకాలకు ఆ పరిమాణము చాలదు. అక్కడ వారికి ప్రభుత్వము వారి సాహాయ్యమున్నది. భారతదేశములోని కూలీలు చాల తక్కువ. ఇటీవలి లెక్కల ప్రకారము భారతదేశములో అందరికంటెను సగటున తలసరి సంవత్సరాదాయము 62 రూపాయలే. అందుచేత ఇక్కడి పేదరికము అతిమాత్రమైనది. మనలో సంపన్నులును ఉన్నారు. కాని ధనికులకును దరిద్రులకును చదువుకొన్నవారికి నిరక్షరాస్యులకును మన దేశమందున్నంత అంతరము వేరు ఏ దేశమునను లేదని నా యభిప్రాయము.

అమెరికాలో దారిద్ర్యసమస్య ఉన్నది. ప్రజలకు ఆర్థికావకాశములను ఇతోధికముగ కల్గింప ప్రభుత్వమువారు శ్రమింతురేని దారిద్ర్యమును తొలగింప వీలగును. అచ్చటి బీదలలో అత్యధికసంఖ్యాకులు శ్వేతేతరజాతివారు శ్వేతజాతిప్రజలలోను కొందఱు పేదవారున్నారు. సంపన్నులమధ్య పేదవారు నుండుటకు అమెరికాలో ఇదే మొదలు.

ఇండియాలో ఈకథ చాల ప్రాతది. ఇక్కడ ధనికులకును దరిద్రులకును అంతరమపారము. పేదలను సముద్ధరించి ఆ అంతరమును పూడ్చుటే మన సమస్య లన్నిటిలో చాల పెద్దది. కనీసము ఆరోగ్య-విద్యా-సుఖ జీవితావశ్యకముల నైనను సమకూర్పవలెను.

మన సమస్య చాల తీవ్ర మైనది. ఏల యన కోట్లకొలది ప్రజలు కదా ఇచట పేదవారుగా నున్నారు! ఏబదినాల్గుకోట్ల జనాభాలో నూటికి ... మంది బీదవారు. కాబట్టి మన సమస్య చాల పెద్దదే.

అమెరికాలో అంతటి క్లిష్టపరిస్థితి లేదు. వియత్నాము యుద్ధమునకై వ్యయమగుచున్న ధనము, ప్రజలకు పారిశ్రామికావకాశముల కల్గించి వారి పేదఱికమును తొలగింప వినియుక్తమైనచో ఈ సమస్య తీఱును. కావుననే విద్యార్థుల ఖండనప్రసంగములలో సదా దీనినే ఎత్తి చూపుచుందురు. కోట్లకొలదిగా ధనము అందుకై దుబారుగా వ్యయింపబడుచున్నది. మనదేశములోను ఎంతో పేదఱిక మున్నదే. ఏల ఆ ధనము నిటు రానీయరాదు? అమెరికాలో ఖండన ప్రసంగములు చేయువారడుగు అతిముఖ్యప్రశ్నలలో ఇదొక్కటి.

ప్రశ్న : అమెరికాలోని శ్వేతేతరజాతుల వారికి "ఐక్యమునకై శ్రమపడుటకంటె మనలో గర్భితముగ నుండు దివ్యత నావిష్కరింప పాటువడుట మేలు" అను ఆశయమును స్ఫురింపజేసినచో 'వేదాంతము' వారికెంత గనో ఉపకరించును కదా?

జవాబు : అమెరికా శ్వేతేతర ప్రజలు ప్రస్తుత మొక అనుపేక్ష్యదశలో విప్లవదశలో ఉన్నారు. తాము మానవుల మనెడి కనువిప్పు ఇదంప్రథమముగావారికిప్పుడు కలుగుచున్నది. నిన్న మొన్నటివఱకు వారిని 'మంది'గా 'మూక'గా గణించుచుండిరి. కాని రెండవ ప్రపంచయుద్ధమప్పటినుండి అమెరికా శ్వేతేతర ప్రజలతో ఒకగొప్ప ప్రబోధ మేర్పడినది. శ్వేతప్రజలననుకరించుచువారిచేతనిమ్నవర్గము వారుగా గణింపబడుట వీరి కిష్టము లేదు. శ్వేతేతరులుగనే వా రుండ గోరుచున్నారు. శ్వేతేతరుల మని తమ చరిత్రయు సముదాచారములును శ్వేతేతరము లని వారు గర్వించుచున్నారు. శ్వేతేతరపురుషులుగను శ్వేతేతర మహిళలుగాను తాము పెంపొందవలె ననుట వారి కోరిక. ఒక పదేండ్లలో ఈ యభినివేశము వారిలో అత్యంతబలోత్సాహములను వర్ధిల్ల జేసినది.

వారి బలమును ఆధారశక్తులను విశ్వాసమును గన్న ఆశ్చర్యము గలుగును. శ్రీ వివేకానందస్వాముల వేదాంతసందేశమును వారి కెవరును బోధింప లేదు కాని ఆ సందేశము వారిలో స్ఫుటముగ వ్యక్తమగుచున్నది. 'ఆత్మవిశ్వాసము ఉండవలెను.' ఇది వేదాంతము బోధించు మొదటిపాఠము. శ్వేతేతర మానవులలో మగవారికి మగువలకు ఇప్పుడు ఆత్మవిశ్వాస మున్నది. శ్వేతేతరసంఘనూతన పురోగతికి బీజము అదే.

తుదకొకనాడు 'నల్ల' 'తెల్ల' వర్ణాలవారందఱు ఒకటేసంఘముగా కలిసిపోవుదురు. అందు నాకు పూర్తి నమ్మక మున్నది. మొదట మొదట 'మేము ఫలానా' అని నిరూపించుకొనుటకు వలసిన పెంపులను శ్వేతేతరులు సాధించుకొనుచున్నారు. నల్లవారికి తోడ్పడ గోరు తెల్లవారెందఱో గలరు. కాని నల్లవారిలో అధికసంఖ్యాకులు ఎవరి తోడ్పాటును మాకక్కఱలేదనువారే. మా కాళ్ళపై మేము నిలుతు మనుచున్నారు వారు. వేదాంతము ఏమి బోధించునో అది అక్కడ అమలులో ఉన్నది, ప్రారంభదశలో ఉన్నది. మానవుని లోని సారము 'ఆత్మయే'. అదే పరమార్థము. అది మొదట ఎవరిమీదను ఆధారపడకుండు ఆత్మవిశ్వాసరూపములో ఆవిష్కృత మగును.

ఈ పరిణామము శ్వేతేతరప్రజలలో ప్రస్తుతము ప్రస్ఫుటముగా గలుగుచున్నది, వారి గ్రంథములు నేను చదివినాను. మాల్కామ్ ఎక్సు స్వీయచరిత్ర అను గ్రంథము ప్రత్యేకముగా నాకు నచ్చినది. 'నల్లవర్ణము' వారి ఆత్మవిశ్వాసము అందు ప్రతిపాదితమై ఉన్నది. శ్వేతవర్ణమువారిమీది ప్రబల ద్వేషమును అందు కలదు. శ్వేతవర్ణమువాడు దానిని చదివినచో భయపడును. అక్కడ వారు వాడి యుండు మాట లిట్టివి.—"తెల్లవారు ఇంగ్లాండునుండి వచ్చినారు, ప్లిమత్తుశిలవద్ద నావ దిగినారు. నల్లవారు ఆఫ్రికానుండి బానిసలుగా తేబడ్డారు, ప్లిమతుశిల వారితలపై నెలకొన్నది" ఈ మాటలు భయముగొలుపుటకు కారణము అవి నిజ మగుటే.

కాబట్టి ప్రస్తుతము అమెరికాలో మానవుల ద్వేషములు ఒత్తిడులు అగ్నిపర్వతమువలె రాజుచున్నవి. వీనికి ప్రతిక్రియ చేసి ఏకసంఘమును రూపొందించుకొను శక్తివివేకములు అమెరికనులకు కలవు. కాని ఆ పర్యవసానమున కింక నెంతో కాలము పట్టును.

టెక్సాసురాష్ట్రములో దల్లాసు అనుచోట బిషపుకాలేజి అను ఒక నీగ్రోకళాశాలలో నే నుపన్యసించితిని. కొన్ని నెలలకు ముందుపన్యసించియుండినాను. రెండవసారి ఉపన్యాసము చేయింప వారు నిశ్చయించిరి. అక్కడ ఉన్న మిత్రులు భారతీయులు అమెరికనులు కళాశాల విద్యార్థులకు కొన్ని గ్రంథములు బహూకరింప గోరిరి. అమెరికా అధ్యక్షుడు కెన్నెడి హత్య కావింపబడినచోటే దల్లాసు. ఆ కళాశాల విద్యార్థులకు మేము బహూకరించిన పుస్తకాలు దస్ స్పేక్ వివేకానంద (వివేకానందవాణి) ది రామకృష్ణ మూవ్మెంటు ఇట్స్ ఐడియల్స్ అండ్ ఆక్టివిటిస్ (రామకృష్ణోద్యమము. దాని ఆదర్శములు కార్యక్రమములు.)

అక్కడ కావించిన ఉపన్యాసములో వేదాంతాశయమును ప్రతిపాదించి స్వామిజి యాశయముల నుదాహరించితిని—పౌరుషము, బలము, స్వశక్తిపైనే ఆధారపడియుండుట మొదలైనవి. ఆ యుపన్యాసము వారి కెంతో ఉత్సాహకరముగ నుండెను. ప్రసక్తములైన ప్రశ్నలను వారు ఆస్థతో నడిగిరి. అది కేవలము ప్రారంభమాత్రమే.

అమెరికాలో మన వేదాంతసొసైటిలలో పూజ లప్పుడు శ్వేతేతరప్రజలు కొందఱు వచ్చిరి. వేదాంతసందేశపరిజ్ఞానము వారికి కలిగినచో కాలక్రమమున వా రింకను అధిక సంఖ్యలలో తప్పక వత్తురు. క్రొత్తవెలుతురును సమున్నతజీవితమును గోరు వారిని శ్రీ వివేకానందస్వాముల విశిష్టవ్యక్తిత్వమును గొప్ప తత్త్వశాస్త్రమును ఆకర్షింపక తప్పవు. ఆ తత్త్వశాస్త్రములో అంతటి బలదాయక మహిమ విశుద్ధిప్రదప్రభావ మున్నది. కాలక్రమమున వారు ఈ సమున్నత తత్త్వశాస్త్ర స్థాయికి రాగలరు. అప్పుడు వారు ఈ క్షుద్ర ద్వేషాలను అతిక్రమించి అందఱితో మన కున్న ఐక్యమును గుర్తింప గలరు. సమైక్యమునకై ఒకనాటికి ఆ పరిణతివచ్చి తీరవలెను.

❖❖

దేహి

శ్రీ అల్లంరాజు లక్ష్మీపతిగారు

నరములు, కండరములు, స్వేదము, కేశములు, నఖములు, శల్యములు, మూత్రపురీషములు గలది దేహము. బాల్యము, యౌవనము, వార్ధక్యము దీని అవస్థలు. దీనికి జనన మరణములు కలవు. ఇది పుట్టునప్పుడు పంచ భూతములతో వృద్ధినొంది గిట్టునప్పుడు పంచ భూతములలో లీనమగుటఁజేసి పంచభూతాత్మకము. దీని నావరించుకొని యుండునది జీవాత్మ; అనగా దేహి.

జీవాత్మ అణురూపమైనది. ఇది గాలిలో విహరించును. ఇది వర్ష సాహాయ్యమున నుత్పన్నములగు ధాన్యాది బీజంబులందుఁ గ్రమముగాఁ బ్రవేశించును. ధాన్యాదులను బురుషులు భక్షింపఁగా వాని బీజములందలి సారము వారి రేతస్సునఁజేరి సంయోగంబున స్త్రీ గర్భాశయరక్తమం దైక్యమొందును. తదాదిగా నుండవలసినన్నినాళ్లు గర్భంబున నుండి జాతిరూపలావణ్యములతో బహిరతమై స్త్రీ పురుష విభేదంబునఁ దోఁచును.

ప్రపంచము పంచభూత ప్రవృద్ధము. ఇదియే ప్రకృతి. ప్రకృతి సంబంధమగు సాంసారిక జీవిక ననుభవింపఁగోరి జీవాత్మ దేహము ధరించును. ఇంద్రియముల తోడ్పాటుతో నా యా దేహముల కా యా విషయ విషమ వాంఛలు రేకెత్తించునది యిదియే. వాంఛలు కూర్చి హతమార్చునది యిదియే. గూటిలోని పిట్టవలె దేహములోనికి వచ్చుట, పోవుట దీని పని. చేసికొన్న కర్మఫల మనుభవించుట కిది దేహమును ధరించును. సుకృతయోగ్యమై కర్మ ఫలించినచో పునర్జన్మ మొందదు; కానిచోఁ గర్మము ఫలించుదాఁక నట్లే అవతారము లెత్తును.

ఛాయవలె, జీవాత్మకుఁ బరమాత్మ యండగా నుండును. తాను ధరించుకొన్న దేహమును అదుపులోఁ బెట్టుకొని తన్మూలమున సుకృతము లాచరించుటకు మనస్సును త్రిప్పి మెప్పువడసి దేహము వీడునప్పుడే జీవాత్మ పరమాత్మలోఁ గలసిపోవును; అనగా మోక్షమొందును. మోక్షమనఁగాఁ బునర్జన్మము లేక దైవసన్నిధిని గాలక్షేప మొనర్చుట.

మనస్సుగలవాఁడు మానవుఁడు. అతఁడింద్రియనిగ్రహశక్తితో సత్కర్మము లాచరింపఁగలఁడు. పలువురు ధీమంతులు సూపిన మార్గములనేఁగియో, లేక సద్గ్రంథములఁ బఠించియో యోగ్యాచారముల నలవఱచుకోఁగలఁడు. ''సత్యమ్ వద, ధర్మమ్ చర'' — నీతి వాక్యముల ననుసరించి పోఁగలఁడు. నీతిబాహ్య ప్రవర్తనము ప్రాణహాని. మానవులకుఁదక్క అజ్ఞానదశనుండు తదితర జీవులకు నీతి యక్కఱ లేదు. మానవుఁడు తన యవస్థల ననుసరించి యెట్లు పోవుచున్నను దైవచింత యాతని పరమావధి.

మ॥ ఇఱుకై, పంకిలమై, యయోమయమునై,
హేయంబునై, రోఁతయై
నరకంపుందెరవై, తలంచుకొలఁదిన్
నానారసాభాసమై,
దురితంపుం గుఱుతై, దురుద్ధరరుజాదుర్గంధ
భూయిష్ఠమై
మఱుఁగున్ దొడ్డిగనుండు దీనినిఁక
సంపాదించుకోనెప్పుడున్.
(పూర్వహరిశ్చంద్రచరిత్రములోనిది)

ఇట్లు సంసారము నేవగించుకొని ''నారాయణ చరణారవిందసేవనంబు గర్తవ్యంబు'' — అని దైవమునుద్దేశించి పాటుపడి సుకృతమూలమునఁ దనజన్మమును దరింపఁజేసికొనుట దేహి కర్తవ్యము.

జ్యోతి

శ్రీమతి వి. సత్యరత్నమ్మగారు

జ్యోతి అనగా ఒక వెలుగు. బాహ్యాచక్షువులచే కనలేని అనంతప్రకాశము. దృష్టిపథమునకు అందని ఆకాశ కుసుమము. అనంత ప్రేమరాజ్యములో ఆరని దీపకళిక. కోటి సూర్యుల కాంతి తన ఒక్కరూపులో మలచుకొన్న అసమాన రూపరాశి. అజ్ఞానహృదయాలకు అగోచరమయినది. మాయా మోహితులకు అతీతమయినది. భక్తి తత్పరులకు దివ్యజ్యోతి. జ్ఞానులకు, యోగులకు జ్ఞానజ్యోతి. ఆత్మోపాసనలో నిరాశ చెందే హృదయాలకు

్యతి. అజ్ఞానాంధకారులకు కనిపింపని ఆకాశదీపము. సర్వం జ్యోతిర్మయం. సృష్టిస్థితిలయకారకుడైన పరమాత్మయే జ్యోతిస్వరూపుడు. సచ్చిదానందస్వరూపుడు పరమాత్మ. పరమాత్ముని ఆనందరూపమే జగత్తు. పరమాత్మవిలాసమే ప్రపంచం. జ్యోతిస్వరూపుడైన పరమాత్మనుండి జన్యమయినది ప్రకృతి. ఆవిరినీళ్లుగాను, మంచుగానైనట్లు పరమాత్మశక్తియే ప్రకృతిగాను, జీవుడుగాను మారుచున్నది. ప్రకృతి అచేతనము. జీవుడు చేతనము. చేతనాచేతనములందు పిపీలికాది బ్రహ్మపర్యంతము జ్యోతిః ప్రకాశ కిరణములే నిండియున్నవి. జడచేతనము లయిన అగ్ని ప్రాణులందు పరమాత్మ కాంతిపుంజములే వెలుగొందుచున్నవి. ఏనాడు పరమాత్మ తన వినోదపు ఆటను చాలించ దలచుకుంటాడో ఆనాడు నీరంతా మంచుగడ్డగా మారినట్లు అన్ని ప్రాణులలో వ్యాపించి యున్న ప్రకాశమంతా చేరి భూమ్యాకాశము నంటిన ఏకరూపముగా, విరాటస్వరూపముగ అనంతప్రకాశముగా భాసిల్లును. అందుకే "జగత్ మిథ్యా సత్యం బ్రహ్మ" అన్నారు శంకరాచార్యులవారు. జ్యోతిస్వరూపుడైన పరమాత్మ వెలుగు జడ - చేతనముల ఎట్లయితే ఇమిడి ఉన్నదో అట్లే చీకటి వెలుగులందు నిండి ఉన్నది. అందుకే ఉపనిషత్తులు "అసతోమా సద్గమయ, తమసో మా జ్యోతిర్గమయ" అని చెప్పినవి. అజ్ఞానులలోను జ్యోతి వెలుగుచున్నది. జ్ఞానులలోను జ్యోతి వెలుగుచున్నది. సవ్వులో ండి విరిసే జ్యోతి పరంజ్యోతి. దాని చిద్రూప మిట్టిదని నుడువ నశక్యము. త్యాగరాజ, జయదేవాదులు నృత్యగీత సంచలన మాత్రము పరమాత్మానుభూతి జన్యరసానుభూతిని పొందిరి. జ్ఞాని త్య స్వ రూ ప ము న దానిని గాంచి ర మా న ం ద భ రి తు డగును. ఆ అనంత సౌందర్యరాశిని చూచిన కంట ఈ తుచ్ఛలోకాన్ని చూచుటకు ఇచ్ఛగించడు. కాని అజ్ఞాని తనలో ఒక వెలుగున్నదన్న మాటకూడ తలపడు. కాని జీవుని పూర్వజన్మ సంస్కారము ననుసరించి అతని కర్మఫలము అనుభవించుట జరుగును. "గహనా కర్మణో గతిః" కర్మగతి ప్రబలమయినది. జీవుడు మొదటే కర్మబద్ధుడు. అస్వతంత్రుడు మాయా మోహితుడు. అతనిని బాధ్యతల బోనులో బంధించి, "నీవు మాయ తెరను తొలిగించి వెలుతురుచూడు" అంటే సాధ్యమా? జీవుని పూర్వజన్మ పుణ్యఫలము మించినదైతే కర్మ మనే సంకెలలనుత్రుంచి మాయబోనును ఛేదించి ఆత్మజ్యోతిని కనగలడు. ఆత్మప్రకాశము కన్నప్పుడే జీవుడు జీవాత్ముడగుచున్నాడు. మాయారూపుడైన జీవుడు మాయను వీడి ఆత్మప్రబోధము నాలకించి అంతర్ముఖుడై ఆత్మజ్యోతిని దర్శించినపుడే దాని వెలుగు నీడలలో పండువెన్నెల కాంతికల్గి బ్రహ్మనాళమందు శోభిల్లు జ్యోతి అనంతకోటిప్రకాశాన్ని చూడగలడు. పరమాత్మ జీవాత్మల అవినా

భావసంబంధానికి ఆధారము జ్యోతియే. దీని వలన జీవుడు మరల పరమాత్మను కలియు చున్నాడు.

జ్యోతీ రూపములు అనంతములు. దాని ప్రకాశము హద్దులేనిది, చూడజాలనిది. దాని సౌందర్యము అవర్ణనీయము, అనుభవైక వేద్యము. జననమరణముల కతీతమయినది. కాంతిహీనుడైన సూర్యుడు జ్యోతిర్యుతుడై అసమాన తేజోరాశిగా వెలుగుచున్నాడు. జ్యోతిలో లయమైన చంద్రుడు తన శ్వేతశీతల కాంతులతో అన్నిప్రాణులకు హాయిగొలుపు చున్నాడు. జ్యోతితో కలిసిన వాయువు తన ప్రచండశక్తితోవీచి సర్వప్రాణులకు ప్రాణ దానము చేయుచున్నాడు. నింగిపై మెరసేటి తారలు జ్యోతి రూపములే. పరమాత్ముని అనంతశక్తియే జ్యోతి. అనంత జ్యోతి రూప ములే పరమాత్మ.

పరిప్రశ్నము

[జిజ్ఞాసువుల ప్రశ్నకు శ్రీమత్తపస్యానందస్వాముల జవాబు]

ప్రశ్న : పరిపూర్ణధ్యానదశలో దేహస్మృతి ఉండకూడదు కదా. సాకారదైవమును ఏదో ఒకరూపంలో ధ్యానించేటప్పుడు దేహస్మృతి మనకు స్థిరపడదా ? దేహంతోటి రూపంలో కాక వేఱు ఏరూపంలోనైనా ధ్యానించడం సాధ్యం అవుతుందా ?

జవాబు ధ్యానసమయంలో మనం ధ్యేయంలో నిమగ్నులం కావాలి. మన దేహ స్మరణం మనకు బొత్తుగా ఉండకూడదు. మనం సాధించవలసింది అదే. నిజమైన యేకాగ్రత కుదిరితే, ఈ దేహస్మరణ తొలగడం తనంతట కలుగుతుంది. బాహ్యవస్తువులలో ఒకదానిలో మన మనస్సు ప్రగాఢంగా నిమగ్నమై ఉన్న ప్పుడు, ఏదైనా పుస్తకాన్ని తదేకతానంగా చదువుతున్నప్పుడు, మనలను మనం మఱచి పోతాం. దేన్ని గమనిస్తున్నామో అందులో లీనులమై ఉంటాం. కాబట్టి సాకార దైవధ్యాన మనకున్నా, ధ్యానదశలో దేహస్మృతి నాశ మనకున్నా పరస్పరం పొసగనితనం ఏమీ లేదు. వచ్చిన చిక్కేమిటంటే, ఏకాగ్రత కుదరనంతవఱకు మన మనస్సు ధ్యేయాన్ని స్మరించినంతకంటె ఎక్కువగా మనలను గూర్చియే స్మరిస్తుంటుంది.

సాకారదైవమునకు మానవరూపమే ఉంతి వలె అనడం లేదు. సాకారదైవం అంటే సగుణ బ్రహ్మం, గుణవిశిష్టమైన పరతత్వ అని అర్థం. పరతత్త్వానికి సాకరతయూ ఉంది, నిరా కారతయూ ఉంది, మానవునికి తెలిసినంతలో మూర్తిమత్త్వమునకు పైది లేదు. కాబట్టి మనకు తెలిసిన పదజాలంలో చెప్పగోరినప్పుడు దైవమును మూర్తి అంటున్నాము. ఆలాగు అన్నప్పుడు దైవ మొక వ్యక్తి అనుట మన ఆశయం కాదు. దైవం సచ్చిదానందరూపమైన సాన్నిధ్యం. ఆ సచ్చిదానందసాన్నిధ్యం మన లను ఎఱుగును, మనం పిలిస్తే పలుకుతుంది, మనప్రేమకు లక్ష్యం ఔతుంది. ఒకవ్యక్తి, తానుతానుగా ఉండగలుగునే కాని వేఱొక టుగా కాజాలదు. సగుణబ్రహ్మము ఏవ్యక్తిగా నైనా తన్ను ఆవిష్కరించుకోగలదు. ఆ ఆవి ష్కృతులనే మనం మూర్తులని అవతారము

లని పేర్కొంటున్నాం. మనకు కనబడుతున్న సృష్టి అసంఖ్యాకములైన వ్యష్టిరూపాలు. ఒక్కొక్కదానికి, దానిప్రత్యేకత ఉంది. అద్భుతావహములైన దేవుని ఈ నానారూపములకు ప్రభవమై భక్తులకు ధ్యానంలో వారి యిష్టరూపంలో దర్శన మిచ్చే మూలరూపం బీజరూపం ఒకటి ఎందు కుండ గూడదు? సచ్చిదానందసాగరంలో భక్తిశీతలతచే ఘనీభవించిన భాగాలే ఈదివ్యమూర్తు లని శ్రీరామకృష్ణుడు వ్రాక్రుచ్చాడు. లోతుగా ఆలోచించి, మనసులలోని భావసంఘర్షణలను అణచుకొని, ధ్యానించే వారికి లక్ష్యంగా ఒక దివ్యరూపం ఉంటే ధ్యానం సుకరం అవుతుంది. 'రూపం' ఇష్టం లేనివారు దేవుని విశ్వవ్యాప్తమైన సచ్చిదానంద సాన్నిధ్యంగా భావించి, దానితో తమ హృదయాంతరములో బాంధవ్యం నెఱపవచ్చు.

వార్తలు - విశేషాలు

శ్రీరామకృష్ణమఠం, మద్రాసు-600004

శ్రీరామనవమి

ఈ బహిరంగోత్సవం 15-4-73 వ తేది నాడు జరిగింది. శ్రీమత్తపస్యానందస్వాములు సభాధ్యక్ష్యం వహించారు.

వివేకానందకళాశాల తమిళభాషాచార్యులైన శ్రీ చదలవాడ బాలగురునాథంగారు శ్రీరాముని మహిమనుగూర్చి తమిళంలో ఉపన్యసించారు. ముఖ్యంగా కంబరామాయణంలో ప్రతిపాదితమైన రీతిలో చిత్రించారు. ఉపన్యాస సంక్షేపం: ''శ్రీరాముడు సకల కల్యాణగుణాలకు నిధానం. సర్వకాలాలవారు నేర్చుకోవలసిన పాఠాలు ఆయనచరిత్రంలో ఎన్నో ఉన్నాయి. రాముడే కాదు, ఆయన సహచరులలో ప్రతిఒక్కరూ విశ్వోపజీవ్యములైన శుభగుణాలు కలవారే. ఉన్నతిని ఉదాత్తతను ప్రసాదించే సాటిలేని ప్రభావం రామనామానికే కలదు. చక్రవర్తితనూజుడైనప్పటికి శ్రీరాము డొకమహాయోగి.చూడండి. ఆకస్మికంగా తాను అడవికిపోవలసిన సందర్భం ఏాసగినప్పుడు శ్రీరాముడు విషాదం చెంద లేదు, ఆశ్చర్యపడలేదు, సంతోషంగా వెళ్ళాడు''.

మదరాసు హైకోర్టు మాజీన్యాయమూర్తులు శ్రీ పి. రామకృష్ణన్ (ఐ. సి. ఎస్.) గారు ఆంగ్లంలో ఉపన్యసించారు. ఆయన ఉపన్యాస సారం: భారతీయ సంస్కృతిలో సార్వకాలికములైన విలువలు పెక్కు లున్నాయి. మానాటి ఆచారాలు ఎంత మాఱినా ఈ విలువలు మాఱవు. జగత్తునంతా రంజింపజేసే మహాపురుషుడు శ్రీరాముడు. సనాతనధర్మమూ సత్యమూ శ్రీరామునిలో రూపొందాయి. శ్రీరాముని స్మరించినప్పుడు సీతయూ స్మరణకు తోసుకువస్తుంది. ఆయన పురుషోత్తముడు, ఆమె నారీమణులలో ఉత్తమురాలు.

నిగమనోపన్యాసంలో సభాధ్యక్షులు శ్రీమత్తపస్యానందస్వాములు ఇట్లు వ్రాక్రుచ్చారు:— శ్రీరామావతారంమీద సకల జీవులకు గల మోజు త్రికాలాబాధితం. శ్రీరాము డెదుర్కోవలసివచ్చిన చిక్కులు నానావిధాలు, నానావిధాల వ్యక్తులతో ఆయనకు సమాగమం సమకూడింది. ప్రతిసందర్భంలోను ఆయన శుభగుణగరిష్ఠత మహోజ్జ్వలంగా వెలుగొందింది. అఖండాదర్శమానవత్వంలో ఆయన ఆధ్యాత్మికపు విలువలను ఇముడ్చుకున్నాడు. ఆయన

చేసిన ప్రతిపనికి — ఉత్తరకాండములోని సీతా పరిత్యాగానికి సైతం — గంభీరమైన ప్రాముఖ్యం ఉంది. సీతను పరిత్యజించడంలో రాజధర్మమును ధీరంగా నిర్వర్తించాడు. పరిత్యాగంచేత సీతకు ఎంతో దుఃఖం కలిగిందనడం వాస్తవమే. కాని శ్రీరాముడు తనకు కలిగించుకొన్న దుఃఖం అందుకు తీసిపోదు. భారతజాతికి శ్రీరాముని ఆదర్శత్వం సర్వతోముఖం.

గ్రంథపరిచయం

భగవన్నామమహిమ

[భగవన్నామకౌముదిసంక్షేపసారము]

మూలము: అనంతశ్రీ అఖండానందసరస్వతీసాములవారు. **అనువాదము:** శ్రీరామకృష్ణానందస్వాములవారు. ప్రకాశకులు: సాధనగ్రంథమండలి, తెనాలి. పుటలు 63. వెల 75 పైసలు.

'భగవన్నామకౌముది' శ్రీ లక్ష్మీధరపండితుని కృతి, దానికి శ్రీ అనంతదేవులు 'ప్రకాశ' మను పేర టీక వ్రాశారు. అందలి ముఖ్య సిద్ధాంతములను సంకలించి అనంతశ్రీఅఖండానందసరస్వతీస్వాములవారు హిందీలో రచించిన సారసంక్షేపగ్రంథానికిది చక్కని ఆంధ్రానువాదం 29 శీర్షికలుగా విభజించి ఉపాదేయ విషయమును లఘువ్యాసాలుగా రంజకధోరణిలో అందజేయుచు సాధకభక్తలోకానికి భోగ్యమైన ఈ గ్రంథానికి స్వాగతం.

శక్తి - జ్ఞానము

గ్రంథకర్త: శ్రీశ్రీశ్రీ శివానందసరస్వతీస్వామి మహారాజులవారు. అనువక్త: శ్రీ దేవానందచిన్నస్వాములవారు. ప్రాప్తిస్థానం: శ్రీ కృష్ణానందసరస్వతీస్వామివారు, దివ్య జీవన సంఘం శివానందనగరం, హిమాలయములు, ఉత్తరప్రదేశ్. చిన్నసైజు పుటలు 192, వెల రు. 1-50.

జీవితంలో ఆధ్యాత్మికజ్యోతిని ఆధ్యాత్మికశక్తిని ఆధ్యాత్మికజ్ఞానమును పెంపొందించుకొనుటకు ఎంతయు అనువైన అమృతోపదేశము లీ గ్రంథంలో గలవు.

ప్రభాకర్

శ్రీరామకృష్ణానందస్వాముల 111 వ జయంతి తిథిపూజ శనివారం 28-7-73 బహిరంగోత్సవం ఆదివారం 29-7-73.

నీవు జపమునకును ధ్యానమునకును వినియోగించు కాలము ఎంతైన గావచ్చును, పది పదునైదు నిమిషములే కావచ్చును. కాని అప్పుడు నీ హృదయమునకు ధ్యానమున ఏకాగ్రత ఉండవలయును. అంతర్యామిగ నున్నవాడును, అన్నిటికిని ప్రవర్తకుడును పరమాత్మ, ఆయన నీ హృదయము నెఱుగును. ఎంతసేపు ధ్యానింతువు, ఎన్నిసార్లు జపింతువనుట కాదతని మానము, నీలోని భగవత్తృష్ణయే అతని మానము.

— శ్రీ విరజానందస్వామి.

రామకృష్ణ మిషను

త్రిపురలో వఱదబాధితులకై సాహాయ్యకార్యక్రమం

విన్నపం

ఇటీవల త్రిపురలో వఱదలవల్ల పాటిల్లిన పెనునష్టం మహాజను లందఱూ ఎఱిగిందే. ఎందఱో ప్రాణాలను కోల్పోయ్యారు. వేలాది ప్రజలు తమ సర్వస్వం పోగొట్టుకొని నిలువ నీడ లేని వా రయ్యారు. వఱదలచే విధ్వస్తములైన ప్రాంతాలలో ప్రజలకు అన్నం - వస్త్రం - నిలువ నీడ - ఔషధములు మొదలగునవి జరూరుగా సరఫరా చేయవలసి ఉన్నది.

బాంగ్లాదేశకష్టనివారణ, గుజరాతమహారాష్ట్రప్రాంతాలలో వఱపుకాటకాలచేత పీడితులైన ప్రజలకు సాహాయ్యకార్యక్రమం అనెడి దుర్వహబాధ్యతలను నిర్వహిస్తున్న రామకృష్ణమిషనువారు త్రిపురలో వఱదబాధితులకు ఆదుకోవలసిన జరూరావశ్యకతయు ఏర్పడింది.

త్రిపురలో వఱదబాధితులకై శ్రీరామకృష్ణమిషనువారు సాహాయ్యకార్యక్రమాన్ని 26-5-1973 వ తేదినాడు ఆరంభించారు. సోనామూర - కంక్రబోను ప్రాంతాలలో 14 గ్రామాలలో 352 కుటుంబాలవారికి, 1,580 మంది వ్యక్తులకు 12-6-1973 వ తేదివఱకు ఈ క్రింద చూపబడిన లెక్కప్రకారం వస్తువులు పంచిపెట్టబడ్డాయి.

బియ్యం 1331½ కిలోలు; పప్పు 255 కిలోలు, పాలపొడి 116 కిలోలు; శిశువుల ఆహారం 15½ కిలోలు; అనాసపండ్లు 135, దోవతులు 120 చాపులు, చీరలు 311, లుంగీలు 134, పిల్లలదుస్తులు 468, పాతదుస్తులు 69, బ్లీచింగుపౌడరు 93 కిలోలు, ఫినైలు 16 లీటర్లు.

ఇక్కడ ప్రజలకు అన్నం వస్త్రాలు మందులు వసించుటకు చోట్లు మొదలయినవి ఇంకా జరూరుగా కావలసి ఉన్నవి. ఐవీజు చాలనందువల్ల కార్యప్రణాళికను తప్పనిసరిగా తగ్గించుకోవలసి వస్తున్నది. ఇంకను చాల ఊళ్ళవారికి సాహాయ్యం అందజేయవలసి ఉంది.

ఈ సాహాయ్యకార్యక్రమాన్ని మేము చుఱుకుగా నెఱవేర్ప గలందులకై మాకు తోడ్పడవలసిం దని ఉదారమహాజనులను ప్రార్థిస్తున్నాం. విరాళాలను వస్తురూపంగా గాని రొక్కరూపంగా గాని ఈ క్రింది కేంద్రాలకు అందజేస్తే కృతజ్ఞతతో స్వీకరించి రసీదు అందజేస్తాం.

1. రామకృష్ణమిషను, బేలూరుమఠము, 711-202 హౌరా, పశ్చిమబెంగాలు.
2. అద్వైతాశ్రమం, 5 డెహి ఎన్టాలిరోడ్డు, కల్కత్తా 700-014
3. ఉద్బోధన ఆఫీసు, 1, ఉద్బోధన లేన్, కల్కత్తా 700-003
4. రామకృష్ణమిషన్ ఇన్‌స్టిట్యూట్ ఆఫ్ కల్చర్, గోల్పార్క్, కల్కత్తా 700-029
5. రామకృష్ణమిషను సేవాప్రతిష్ఠానం, 99 శరత్‌బోసు రోడ్డు, కల్కత్తా 700-026

బేలూరు మఠం
మే 15, 1973

గంభీరానందస్వామి
జెనరల్ సెక్రెటరి

శ్రీ రామకృష్ణ గ్రంథ మాల

నూతన ముద్రణము! ఇప్పుడే వెలువడినది!!

శ్రీ మ ద్భ గ వ ద్గీ త

అనువాదకులు :

శ్రీ నిర్వికల్పానందస్వాములవారు

ఇది మూలశ్లోకములు, ప్రతిపదార్థము, ధారాళమగు అనువాదము, శ్రీధరీయ టీకాసారము, విశేషాంశములు, సానువాదగీతాపాఠక్రమము, ధ్యానమాహాత్మ్యములు, సమభావాత్మకములగు ఉపనిషద్వాక్యసూచిక, వేదాంతసూత్రసూచిక, గీతాశ్లోకసూచిక, శబ్దానుక్రమణిక—ఇన్నిటితో విరాజిల్లుచున్నది.

పుటలు : 480 (సర్వాంగసుందరమైన సప్తమ ముద్రణము) వెల : రూ. **4-00**

హిం దూ మ త ము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు హిందూమతస్వరూపమును పాశ్చాత్యఖండవాసులకు బోధించి, దానికి లోకసన్మానమును, వ్యాప్తిని కలిగించిన దివ్యవాక్కు లిందు సులభసుందరమగుభాషలో వివరింపబడియున్నవి.

(168+18) పుటలు వెల: రూ. **1-50**

ఇట్లు వ్రాయుడు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

శారదా ప్రసంగములు

అనువాదకులు :

కీ. శే. వెదురుమూడి వేంకటకృష్ణరావుగారు, బి. ఏ.

శ్రీ రామకృష్ణుని సహధర్మచారిణియు, ఆదర్శసతియు, ఆదర్శయోగినియు, ఆదర్శమాతయు నగు శ్రీ శారదాదేవి భక్తులతో నొనర్చిన దివ్యసంభాషణలు! తేటతెనుగున రచింపబడియున్నవి.

346 పుటలు (తృతీయ ముద్రణము) వెల : రూ. 3-00

అనుష్ఠాన వేదాంతము

అనువాదకులు : కీ॥ శే॥ తత్త్వానందస్వాములవారు

ప్రపంచమున వివిధరంగములందు విహరించువారికి వేదాంతమెటుల అనుష్ఠానయోగ్యమో కండ్లకుగట్టినటుల శ్రీ వివేకానందస్వాములవారీ యుపన్యాసములందు స్పష్టీకరించి యున్నారు.

(129+6 పుటలు) తృతీయ ముద్రణము వెల : రూ. 1-25

నూతన ముద్రణము ! ఇప్పుడే వెలువడినది ! !

"భారత యువ జనులారా!"

అనువాదకులు :

కీ. శే. తత్త్వానందస్వాములవారు

భారతయువజనులను ప్రబోధించి శ్రీ వివేకానందస్వాములవారొసగిన ఉపన్యాసముల సంపుటీకరణము! ఒక్కొక్క ఉపన్యాసము భావగాంభీర్యము గలిగి యలరారుచున్నది.

274 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము ! వెల : రూ. 3-00

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు - 4

భక్తియోగము

అనువాదకులు :

చిరంతనానందస్వాములవారు

ఆధునికుల చిత్తము నాకర్షించురీతిని, అమోఘవచనములతో, విమర్శకదృష్టితో శాస్త్రప్రమాణములతో భక్తితత్త్వమును శ్రీ వివేకానందస్వాములవా రిందు విపులముగా ప్రదర్శించి యున్నారు. మూలగ్రంథములలోని ప్రమాణవచనములును వానికి టిప్పణములును సులభశైలియందు వ్రాయబడి యున్నవి.

(121+4 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 1-50

నూతన ముద్రణము   ఇప్పుడే వెలువడినది

రాజయోగము

అనువాదకులు :

శ్రీ చిరంతనానందస్వాములవారు

ఇందు ప్రథమభాగము శ్రీ వివేకానందస్వాములవారు న్యూయార్కు పట్టణములో రాజయోగమునుగూర్చి కావించిన వివిధోపన్యాసములు. ద్వితీయభాగము-రాజయోగమునకు ప్రమాణములయిన పాతంజలయోగసూత్రముల విపుల వివరణము. పాఠకుల కిది రాజయోగదర్పణమే.

(320+8 పుటలు)   ఆఱవ కూర్పు   వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీ రామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

మా 'దివ్యవాణి' గ్రంథమాల

నేడే కొనండి ! పదే పదే చదవండి !!

దివ్యావతారమూర్తుల విశ్వోపజీవ్యములైన అమృత మధుర సూక్తులు సర్వ సుగ్రహము హృదయ సన్నిహితమునైన తేట తెనుగున వీనిలో అందజేయబడ్డాయి. ఇందులో ఒక్కొక్కటి నిరుత్సాహులకు ఉత్సాహప్రదం, అశాంతిసంక్షుభితులకు శాంతిదాయకం, సంశయాందోళితులకు సంశయాపనోదకం, జిజ్ఞాసువులకు పరమార్థజ్ఞాన సమర్పకం, అందఱికీ శిక్షకం, సంస్కారకం, నిర్వృత్త్యాపాదకం. మువ్వన్నెల మేలి జాకెట్టుతో పాకెట్టుసైజులో చక్కని తయారింపు—

శ్రీ రామకృష్ణ ఉవాచ	0-50	శ్రీ కృష్ణవాణి	0-50
శ్రీ శారదాసూక్తి నవనీతము	0-50	బుద్ధ ఉవాచ	0-50
శ్రీ వివేకానంద శంఖారావము	0-50	క్రైస్తు సూక్తిమాల	0-50

మహమ్మదు సూక్తిమంజరి 0-50

దేవీ మాహాత్మ్యము

అనువాదకులు :

కీ. శే. కందుకూరు మల్లికార్జునంగారు

మార్కండేయ పురాణాంతర్గతమగు దేవీమాహాత్మ్యము భక్తులెల్లరు అవశ్యము పఠింపదగిన దివ్యగ్రంథము. పాఠకుల సౌకర్యార్థము శ్లోకములు పెద్దఅక్షరములతో ముద్రింపబడియున్నవి. ప్రతి శ్లోకమునకు తేటతెల్లమగు తాత్పర్యము గలదు.

పారాయణము చేయగోరు భక్తుల యుపయోగార్థము గ్రంథాదియందు చండికా ధ్యానము, అర్గలాస్తోత్రము, కీలకస్తోత్రము, దేవీకవచమును, గ్రంథాంతమున అపరాధ క్షమాపణస్తోత్రమును, దేవీసూక్తమును పొందుపఱచియున్నాము.

ఈ గ్రంథమును శ్రద్ధాభక్తులతో పారాయణముచేయు భక్తులకు శ్రీ దేవీకృపాకటాక్ష వీక్షణాప్రసారము తప్పక కలుగును.

170+24 పుటలు దివ్యమగు ద్వితీయ ముద్రణము వెల : రూ. 2-50

అడ్రెసు : మేనేజరు, శ్రీరామకృష్ణమఠము, మైలాపూరు, మద్రాసు-4

సంపాదకులు : శ్రీ చిద్ఘనానందస్వామి, శ్రీ నేలటూరి భక్తవత్సలము.
శ్రీ ఎమ్. బాలసుందరంగారిచే ఫ్రీడమ్ ప్రెస్, (మద్రాసు-21) న ముద్రింపబడి,
శ్రీ బోధస్వరూపానందస్వామిచే శ్రీ రామకృష్ణమఠము (మైలాపూరు) నుండి ప్రచురింపబడినది.